

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
14

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 60

Περί καθορισμού ενιαίου ωρολογίου και αναλυτικού προγράμματος εκπαίδευσης εις τὰ τμήματα εκπαίδευσης Κοινωνικών Λειτουργιών των Σχολών Υγείας και Προνοίας των Κ.Α.Τ.Ε.Ε. και εις τὰς Ανωτέρας Σχολὰς Κοινωνικῆς Ἑργασίας, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 8 παρ. 3, 26 παρ. 1 καὶ 4 καὶ 49 παρ. 1ε τοῦ Ν. 576/77 ἀπερὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτέρας Τεχνικῆς καὶ Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσεως.

2. Τὴν ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Μ.Ε. διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 109/1977 πράξεώς του, διατυπωθεῖσαν γνώμην.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 877/78 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐκπαίδευσις κοινωνικῶν λειτουργῶν εἰς τὰς Σχολὰς Υγείας καὶ Προνοίας τῶν Κ.Α.Τ.Ε.Ε. καὶ τὰς Ἀνωτέρας Σχολὰς Κοινωνικῆς Ἑργασίας ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν γίνεται ἐφεξῆς, βάσει τοῦ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένου ωρολογίου καὶ αναλυτικοῦ προγράμματος.

2. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει θεωρητικὴν κατάρτισιν καὶ πρακτικὴν ἀσκήσιν.

3. Ἡ θεωρητικὴ κατάρτισις περιλαμβάνει εἰδικώτερον διδασκαλίαν ἀπὸ ἐδρας, φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις καὶ σεμινάρια ἐντὸς τῆς Σχολῆς καὶ ἐπισκέψεις, ὅσας κρινόνται ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πληρεστέραν κατάρτισιν τοῦ σπουδαστοῦ. Διὰ τῶν σεμιναρίων, ἅτινα ἐναρμονίζονται πλήρως πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, καλύπτονται ἀνάγκαι, ἰδίᾳ πειραματισμοῦ εἰς νέας μορφὰς θεωρητικῆς ἐκπαίδευσεως, ἐνημερώσεως ἐπὶ τῶν διαμορφουμένων νέων κοινωνικῶν δεδομένων καὶ συνθηκῶν, ὡς καὶ διατηρήσεως τῶν ἰδιομορφιῶν ἐκάστης Σχολῆς.

4. Ἡ πρακτικὴ ἀσκήσις λαμβάνει χώραν εἰς Κέντρα Πρακτικῆς Ἀσκήσεως, ἐκπαιδευομένων εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἑργασίαν, ἥτοι Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ τομέως, οἱ ὅποιοι πληροῦν τὰς ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενας προϋποθέσεις λειτουργίας.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ωρολόγιον πρόγραμμα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἐκπαιδευομένων καθορίζεται εἰς ὥρας ἐβδομαδιαίως, ὡς ἀκολουθῶς :

	Διδ.	Φρον.	Ἀσκη- σις ἐκτὸς Σχολῆς	Σύν- ολον
Α' ἑξάμηνον :				
1. Στοιχεῖα Βιολογίας καὶ Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς ...	3	—	—	3
2. Στοιχεῖα Δημοσίας Ὑγιεινῆς καὶ Προληπτικῆς Ἰατρικῆς.	2	—	—	2
3. Ψυχολογία (Γενικὴ Ψυχολογία)	2	—	—	2
4. Παγκόσμιος Ἱστορία Πολιτισμοῦ	2	—	—	2
5. Κοινωνιολογία (Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν)	2	—	—	2
6. Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς ..	3	—	—	3
7. Στοιχεῖα Δημογραφίας	2	—	—	2
8. Βασικὰ Προγράμματα Κοιν. Προστασίας	2	1	—	3
9. Παρατήρησις καὶ ἐνημέρωσις εἰς τὸ ἔργον καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ἐπισκέψεις).	—	2	4	6
10. Σεμινάρια	—	3	—	3
11. Ξέναι γλῶσσαι (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	2	1	—	3

Σύνολον ὥρῶν 20 7 4 31

	Διδ.	Φρον.	Ἀσκη- σεις ἐκτὸς Σχολῆς	Σύν- ολον			Ἀσκη- ἐκτὸς ἐκτὸς Σχολῆς	Σύν- ολον
Β' ἐξάμηνον :								
1. Στοιχεῖα Βιολογίας καὶ Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς ...	2	—	—	2	3. Κοινωνιολογία (Κοινωνικά φαινόμενα ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς συγχρόνου ζωῆς) ...	2	—	2
2. Στοιχεῖα Δημοσίας Ὑγιεινῆς καὶ Προληπτικῆς Ἰατρικῆς	2	—	—	2	4. Στοιχεῖα ποινικοῦ δικαίου καὶ ἐγκλημ/γίας	2	—	2
3. Ψυχολογία (Ἐξελεγκτικὴ Ψυχολογία)	2	—	—	2	5. Ὁργάνωσις καὶ Διοικήσεις Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν .	2	—	2
4. Παγκόσμιος Ἱστορία Πολιτισμοῦ	2	—	—	2	6. Μέθοδος Κοινων. Ἐργασίας με Ἀτομα	2	1	3
5. Κοινωνιολογία (Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν)	2	—	—	2	7. Μέθοδος Κοινων. Ἐργασίας με Ὁμάδας	2	1	3
6. Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς ..	2	—	—	2	8. Μέθοδος Κοινων. Ἐργασίας με Κοινότητα	2	1	3
7. Βασικά Προγράμματα Κοινωνικῆς Προστασίας	2	—	—	2	9. Στοιχεῖα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς	2	—	2
8. Ἱστορία Κοινωνικῆς Προνοίας	3	—	—	3	10. Ξέναι γλῶσσαι (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	1	1	2
9. Δίκαιον (Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου)	2	—	—	2		19	4	23
10. Ἀρχαὶ Κοινωνικῆς Ἐργασίας	2	—	—	2	Πρακτικὴ Ἀσκήσις	—	—	12
11. Παρατήρησις καὶ ἐνημέρωσις εἰς τὸ ἔργον καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ἐπισκέψεις)	—	2	4	6	Ἐποπτεία Πρακτικῆς	—	1	1
12. Σεμινάρια	—	2	—	2	Σύνολον ὥρων	19	5	12
13. Ξέναι γλῶσσαι (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	2	1	—	3	Θερινὴ Περίοδος (4 ἐβδομάδων)			
Σύνολον ὥρων	23	5	4	32	Πρακτικὴ Ἀσκήσις	—	—	36
Γ' ἐξάμηνον :					Ἐποπτεία Πρακτικῆς	—	1	1
1. Ψυχολογία (Ἐξελεγκτικὴ Ψυχολογία)	2	—	—	2	Σύνολον ὥρων	—	1	36
2. Κοινωνιολογία (Κοινωνικά Φαινόμενα ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς συγχρόνου ζωῆς)	2	—	—	2	Ε' ἐξάμηνον :			
3. Δίκαιον (Στοιχεῖα Οἰκογενειακοῦ Δικαίου)	3	—	—	3	1. Ψυχολογία (Προσωπικότης καὶ προσαρμογὴ)	2	—	2
4. Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς ..	2	—	—	2	2. Στοιχεῖα Ψυχιατρικῆς — Ψυχοπαθολογίας	2	—	2
5. Μέθοδος Κοινωνικῆς Ἐργασίας με Ἀτομα	2	2	—	4	3. Κοινωνιολογία (Κοινωνικὴ Παθολογία)	2	—	2
6. Μέθοδος Κοινωνικῆς Ἐργασίας με Ὁμάδας	2	2	—	4	4. Δίκαιον (Στοιχεῖα Ἐργατικῆς Νομοθεσίας) ...	2	—	2
7. Ὁργάνωσις καὶ Διοικήσεις Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν	2	—	—	2	5. Κοινωνικὴ Στατιστικὴ ..	2	—	2
8. Σεμινάρια	—	2	—	2	6. Μέθοδος Κοινωνικῆς Ἐργασίας με Ἀτομα	1	1	2
9. Ξέναι γλῶσσαι (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	1	1	—	2	7. Μέθοδος Κοινωνικῆς Ἐργασίας με Ὁμάδας	1	1	2
	16	7	—	23	8. Μέθοδος Κοινωνικῆς Ἐργασίας με Κοινότητα ...	1	1	2
Πρακτικὴ Ἀσκήσις	—	—	12	12	9. Στοιχεῖα Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ	1	—	1
Ἐποπτεία Πρακτικῆς	—	1	—	1	10. Ἐπαγγελματικὴ δεοντολογία	1	—	1
Σύνολον ὥρων.	16	8	12	36		15	3	18
Δ' ἐξάμηνον :					Πρακτικὴ Ἀσκήσις	—	—	18
1. Ψυχολογία (Προσωπικότης καὶ προσαρμογὴ)	2	—	—	2	Ἐποπτεία Πρακτικῆς	—	1	1
2. Στοιχεῖα Ψυχιατρικῆς — Ψυχοπαθολογίας	2	—	—	2	Σύνολον	15	4	18
3. Κοινωνιολογία (Κοινωνικὴ Παθολογία)	2	—	—	2	ΣΤ' ἐξάμηνον :			
4. Κοινωνικὴ Ἐρευνα (Στοιχεῖα—Ἐφαρμογὴ)	1	2	3	6	1. Ψυχολογία (Κοινωνικὴ Ψυχολογία)	2	—	2

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2)

γ. Σκοπός του μαθήματος:

1) Η κατανόηση υπό του σπουδαστού των βασικών γνώσεων και άρχων της ψυχολογίας και της σχέσεως ή όποια υπάρχει μεταξύ ψυχολογίας και άλλων κλάδων οι όποιοι μελετούν τον άνθρωπον.

2) Η εισαγωγή του σπουδαστού εις την επιστημονικήν έρευναν της συμπεριφοράς και εις τα επιστημονικά δεδομένα περί των ανθρώπινων λειτουργιών εις τον χώρο της μνήμης, μάθησως, αντίληψως κ.ο.κ.

δ. Βασικαί ενότητες:

- 1) Έννοιαι και αντικείμενον της ψυχολογίας.
- 2) Ιστορική επισκόπησης.
- 3) Η Ψυχολογία εις τον χώρο των επιστημών της συμπεριφοράς.
- 4) Μέθοδοι ψυχολογικής έρευνας (Παρατήρησης -- Πείραμα -- Άλλα μέθοδοι).
- 5) Οι παράγοντες οι όποιοι καθορίζουν την προσωπικότητα (βιολογικοί -- περιβαλλοντικοί).
- 6) Το νευρικόν σύστημα και οι ενδοκρινείς αδένες.
- 7) Συναίσθημα -- Αντίληψις -- Προσοχή -- Μνήμη -- Μάθησις.
- 8) Νοημοσύνη ("Έννοιαι, μέτρησις, άνωμαλίας).
- 9) Σκέψις.
- 10) Αι κυριώτεραι ψυχολογικαί Σχολαί και θεωρίαι (FREUD, ADLER, JUNG, RANK, SULLIVAN, FROMM, PIAGET).
- 11) Κλάδοι της ψυχολογίας (Κλινική, Πειραματική κ.ά.).

4. Μάθημα:

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ (ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ)

α. Διδάσκεται κατά τὰ Β' και Γ' εξάμηνα:

β. Όροι: έβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπός του μαθήματος:

Η κατανόηση υπό του σπουδαστού των γενικών και ειδικών άναγκών και προβλημάτων τα όποια αντιμετωπίζει το άτομον εις έκαστον στάδιον της ανάπτυξεως και εξέλιξεως της προσωπικότητός του, και ειδικώτερον κατά την παιδικήν και εφηβικήν ηλικίαν.

δ. Βασικαί ενότητες:

1) Προγεννητικόν στάδιον: Παράγοντες οι όποιοι επιδρούν εις την όμαλήν ή μη ανάπτυξιν του ατόμου κατά το προγεννητικόν στάδιον.

Διαπιστώσεις εκ των συγχρόνων εξέλιξεων της γενετικής.

2) Βασικαί λειτουργίαι: ζωής του νεογεννήτου.

3) Δυνατότητες συμπεριφοράς του νεογεννήτου.

4) Βρεφική ηλικία: Σωματική ανάπτυξις και στάδια εξέλιξεως εις την συμπεριφοράν των βρεφών.

5) Νηπιακή ηλικία: Φυσική και ψυχοκινητική ανάπτυξις. Παιγνίδι και άσγολία. Χειρισμός συμπεριφοράς νηπίων.

6) Προσχολική ηλικία: Κυριώτερα σημεία ανάπτυξεως κατά την περίοδον ταύτην.

Φυσική ανάπτυξις, ψυχοκινητική, διανοητική.

Κοινωνικοποίησης και ανεξαρτητοποίησης.

Το παιχνίδι, ή πραγματικότητα και ή φαντασία, συνειδητοποίησης έαυτού, φόβοι, διαταραχαί κ.λπ.

7) Μέση Παιδική Ηλικία:

Άνάπτυξις των διαφόρων ικανοτήτων (μνήμη, μάθησις, αντίληψις).

Έκπαίδρις της συναλλαγής με τους συνομηλίκους. Πλήρης υιοθέτησις του φύλου.

Διαταραχαί μάθησως, θεωρίαι περί της ικανότητας μάθησως.

Πηγαί άγχους εις την μέσην παιδικήν ηλικίαν (φοβία, φαντασιώσεις, τικπού, ήθικαί άξιαι, σεξουαλική άγωγή).

Παιδικαί άμυναι - χειρισμοί.

8) Εφηβική Ηλικία:

Βιολογικαί μεταβολαί, συναισθηματικοί και κοινωνικοί παράγοντες, οι όποιοι καθιστούν ιδιαίτερος κρίσιμον την περίοδον αὐτήν της ανάπτυξεως.

Κοινωνικοί ρόλοι, ανεξαρτητοποίησης, ταύτισις με το φύλον, επιλογή επαγγελματικής κατευθύνσεως.

Προβλήματα συμπεριφοράς. Ο ρόλος της οικογενείας, του σχολείου και των μέσων ενημερώσεως και διαφωτίσεως.

9) Ένηλικίωσις:

Γάμος, οικογένεια, επαγγελματική σταδιοδρομία.

Προστοιμαξία διά την ανάληψιν των ρόλων εις τους άνωτέρω τομείς.

10) Γερωντική Ηλικία: Ανάγκαι, Προβλήματα, Πράσαρμογή.

11) Άναφορά εις τας διαφόρους θεωρίας ανάπτυξεως της προσωπικότητος.

5. Μάθημα:

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ (ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ)

α. Διδάσκεται κατά τὰ Δ' και Ε' εξάμηνα.

β. Όροι: έβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπός του μαθήματος:

1) Η διεύρυνσις των γνώσεων του σπουδαστού επί των παρχόντων οι όποιοι επιδρούν εις την διαμόρφωσιν και ανάπτυξιν της προσωπικότητος του ατόμου ως και επί της ικανότητός του, διά κοινωνικήν προσαρμογήν.

2) Η απόκτησις γνώσεων διά την λειτουργίαν και χρησιμοποίησιν υπό του ατόμου των μηχανισμών άμύνης.

3) Η ενημέρωσις του σπουδαστού περί των μέτρων και μεθόδων διά την διαφύλαξιν και προστασίαν της ψυχικής υγείας.

δ. Βασικαί ενότητες:

1) Άνθρωπίνη φύσις και προσαρμογή.

2) Δυσκολία: εις τον προσδιορισμόν της έννοιας «ψυχική υγεία» και φύγις προσαρμογήν.

3) Θεωρητικά έννοιαι διά την διαμόρφωσιν και οργάνωσιν της προσωπικότητος.

4) Κληρονομικαί καταβολαί και περιβάλλον. Ο ρόλος της οικογενείας, του σχολείου και του ευρύτερου πολιτιστικού περιβάλλοντος.

5) Η σημασία των άτυπιδήτων ψυχικών διαδικασιών εις τον καθορισμόν της συμπεριφοράς.

6) Μηχανισμοί προσαρμογής (ή μηχανισμοί άμύνης).

7) Προσαρμογή και υγιής προσωπικότης.

8) Άγχος, πηγαί άγχους, χειρισμός.

9) Συγκρούσεις και άμφοιθυμικαί καταστάσεις.

10) Άλλα διαταραχαί της προσωπικότητος (φυγή εις την νεύρωσιν, άνωμαλος συμπεριφορά κ.λπ.).

11) Μέθοδοι αξιολογήσεως της προσωπικότητος. Συνέντευξις, προβληματικά TESTS κ.ά.

12) Μέτρα διά την προστασίαν της ψυχικής υγείας: Διαφωτίσις, συμβουλευτικοί Σταθμοί, έκπαίδευσις ειδικών, κοινωνική πολιτική.

6. Μάθημα:

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ (ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ)

α. Διδάσκεται κατά τὸ ΣΤ' εξάμηνον.

β. Όροι: έβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπός του μαθήματος:

Η μελέτη και διερεύνησις της συμπεριφοράς του ατόμου έντός των πολιτιστικών πλαίσιων. Η έπηρεάσμις των κοινωνικών επιδράσεων αι όποια συμβάλλουν εις την ανάπτυξιν της ανθρώπινης προσωπικότητος και αι όποια επηρεάζουν τον τρόπον της κοινωνικής ψυχσυναλλαγής.

δ. Βασικαί ενότητες:

1) Εισαγωγή εις την Κοινωνικήν Ψυχολογίαν και εις την εξέλιξιν της.

2) Κοινωνικά αντιλήψεις και στάσεις:

Φύσις των στάσεων.

Μέτρησις των στάσεων.

Λειτουργία των στάσεων.

Ανάπτυξις των στάσεων.

Αλλαγή των στάσεων.

3) Κοινωνική ψυχροπαλότητα και άγχος: α) όποια ίκα-
νοποιούνται μέσω αυτής. Άρέσκεια - Έπιθετικότητα.

4) Συναλλαγή και θεωρία κοινωνικών συστημάτων.

5) Ό ρόλος της ομάδας και αϊ επιδράσεις της εϊς τὸ άτο-
μον.

6) Ψυχολογία των συγκρούσεων εϊς τὴν ομάδα.

7. Μάθημα:

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Α' και Β' ἐξάμηνα.

β. Όροι: εβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ό άπόκτησις γνώσεων υπό τοῦ σπουδαστοῦ διὰ των όποιων
θα καταστή ικανὸς νὰ κατανοήσῃ τοὺς παράγοντας ἐκείνους
οἱ όποιοι υποβοηθοῦν εϊς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς
και ἐκείνους οἱ όποιοι επιταχύνουν τὴν ἐξαφάνισίν του, νὰ με-
λετήσῃ τὰ άτομα υπό τὸ πρίσμα τοῦ πολιτισμοῦ και νὰ συνει-
δητοποιήσῃ τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν,
διάσωσιν και παράδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ εϊς τοὺς ἐπερχομένους.

δ) Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Εἰσαγωγή.

2) Ό Πολιτισμὸς εϊς τὰς Κοιλιάς τοῦ Νείλου και τοῦ
Ινδοῦ ἕως τὸ 1.700 π.Χ.

3) Ό Πολιτισμὸς εϊς τὴν Μ. Ασίαν και τὴν Κρήτην.

4) Ό ἐξάπλωσις τοῦ πολιτισμοῦ εϊς τὴν Μέσην Άνατολήν
1.700—500 π.Χ.

5) Ό ἐξάπλωσις τοῦ Έλληνισμοῦ και ἡ ἀνθίσις τῆς Έλ-
ληνικῆς Κουλτούρας 500—146 π.Χ.

6) Ό ἐξάπλωσις των μὴ Έλληνικῶν Πολιτισμῶν 500
π.Χ. — 200 μ.Χ.

7) Αἱ βαρβαρικαὶ ἐπιδρομαὶ και αἱ ἀντιδράσεις τοῦ πολι-
τισμοῦ Κόσμου 200—600 μ.Χ.

8) Ό ἀναθίσις τῆς Μέσης Άνατολῆς 600—1.000 μ.Χ.

9) Ό Εὐρωπαϊκὴ και Άπωτέρα Δύσις 1.000—1.500
μ.Χ.

10) Ό κυριαρχία τῆς Δύσεως ἀπὸ τοῦ 1.500 μ.Χ. ἕως σή-
μερον.

α) Αἱ μεγάλα Εὐρωπαϊκὰ ἐξερευνησεις.

β) Ό μεταλλαγή τῆς Εὐρώπης 1.500—1.650 μ.Χ.

γ) Αἱ προεκτάσεις τῆς Εὐρώπης 1.500—1.650 μ.Χ.

δ) Ό μεταβολὴ τῆς ἰσορροπίας τῆς Οἰκουμένης 1.500—
1.850 μ.Χ.

ε) Ό ἐξάπλωσις τοῦ Μουσουλμανισμοῦ 1.700—1.850
μ.Χ.

στ) Ό ἀνοδος τῆς Δύσεως 1.850—1950 μ.Χ.

8. Μάθημα:

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ (ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΝ)

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Α' και Β' ἐξάμηνα.

β. Όροι: εβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ό γνωριμία τοῦ σπουδαστοῦ με τὴν ἐπιστήμην τῆς Κοι-
νωνιολογίας και ἡ κατανόησις ὑπ' αὐτοῦ των βασικωτέρων
κοινωνιολογικῶν ἐννοιῶν.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ό φύσις και τὸ ἀντικείμενον τῆς Κοινωνιολογίας.

2) Ό προϊστορία τῆς Κοινωνιολογίας και ἡ ἐξέλιξις
τῆς ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι σήμερον.

3) Οἱ κλασσικοὶ Θεωρητικοὶ τῆς κοινωνιολογικῆς σκέ-
ψεως.

4) Σχέσις τῆς Κοινωνιολογίας πρὸς τὰς λοιπὰς κοινω-
νικὰς ἐπιστήμας.

5) Μέθοδοι κοινωνιολογικῆς ἐρεῖνης.

6) Αἱ φυσικαὶ συνθήκαι τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας.

7) Κοινωνία, κοινωνικὸν σύστημα και πολιτισμὸς. Έννοιαι
και θεωρίαι.

8) Κοινωνικὴ Όργάνωσις:

Κοινωνικαὶ ομάδες, δρᾶσις και σχέσις.

Πρότυπα κοινωνικῆς ζωῆς (NORMS).

Κοινωνικὴ θέσις και ρόλοι.

Κοινωνικὴ στρωμάτωσις.

Κοινωνικὴ κινητικότητα και ἀλλαγή.

Δυνάμεις συνοχῆς και τῆς κοινωνίας.

9) Ό δικτακασία τῆς κοινωνικοποιήσεως και οἱ κυριώτε-
ροι φορεῖς τῆς.

10) Κοινωνικοὶ θεσμοὶ και ἐξέλιξις αὐτῶν: Ό Οἰκογέ-
νεια, ἡ Θρησκεία, τὸ Κράτος, ἡ Πρόνοια, ἡ Οἰκονομία, τὸ
Δίκαιον, ἡ Εκπαίδευσις.

11) Έξουσία: Έννοιαι, φύσις, μορφαὶ και πηγαί.

12) Άνδρες, Γυναίκες, Νέοτης, Γῆρας. Στίσεις και ἀν-
τιλήψεις ἐναντι αὐτῶν.

13) Ό ρόλος τῆς Κοινωνικῆς Έρεῖνης εϊς τὴν μελέτην
και ἀξιολόγησιν των κοινωνικῶν φαινομένων.

9. Μάθημα:

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ (ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΥΠὸ Τὸ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΖΩΗΣ)

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Γ' και Δ' ἐξάμηνα.

β. Όροι: εβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ό κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ των κοινωνικῶν φαι-
νομένων, ὡς διαμορφοῦνται ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς συγχρόνου ζωῆς
και ἰδιαίτερος ἐκείνων τὰ όποια συνθέτουν τὴν ἑλληνικὴν
κοινωνίαν και ἐπηρεάζουν εϊς τὴν διαμόρφωσιν και ἐξέλιξιν
των κοινωνικῶν θεσμῶν εϊς τὸν Έλλαδικὸν χῶρον.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Τὸ φυσικὸν πλαίσιον.

2) Ό πληθυσμὸς.

3) Αἱ κοινότητες: (κοινωνικὰ φαινόμενα τῆς ἀστικῆς και
ἀγροτικῆς κοινωνίας).

4) Έσωτερικὴ διακίνησις πληθυσμοῦ (Άστυρμία και κοι-
νωνικὰ ἀλλαγαί).

5) Μετανάστευσις (ἐκτασις—συνέπειαι).

6) Αἱ ρίζαι τῆς συγχρόνου Έλληνικῆς κοινωνίας.

7) Ό Έλληνικὴ Οἰκογένεια (Λειτουργία, ἀξίαι και πη-
γαὶ ἰσχύος τῆς).

8) Θρησκεία και Παιδεία. Ό ρόλος τῆς Άνατολικῆς
Όρθοδόξου Εκκλησίας. Πανεπιστήμιον και Έλληνικὴ Κοι-
νωνία.

9) Κοινωνικαὶ ὀψεις τῆς Έλληνικῆς οἰκονομίας.

10) Πολιτισμικὰ στοιχεῖα — Παραδόσεις — Όδη και
ἔθιμα.

10. Μάθημα:

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ (ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ)

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Ε' και ΣΤ' ἐξάμηνα.

β. Όροι: εβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ό μελέτη και ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ των κοι-
νωνικῶν προβλημάτων και τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς
κοινωνικῆς ζωῆς των ἀτόμων.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς τεχνολογικῆς ἐξελίξεως και κοι-
νωνικῆς ἀλλαγῆς.

2) Τὸ φαινόμενον τῆς «πολιτισμικῆς ὑστερήσεως» (CUL-
TURAL LAG).

3) Κοινωνικὴ ἀσυνέχεια (DISCONTINUITY).

4) Κοινωνική αποδιοργάνωσις, άνομία, σύγκρουσις.
5) Τò κοινωνικόν πρόβλημα: Έννοια, φύσις και αίτιολογικοί παράγοντες — θεωρητικά τοποθετήσεις και έμπειρική διερεύνησις.

6) Έπιλογή τών κυριωτέρων κοινωνικών προβλημάτων εις τόν Έλληνικόν χώρον και άλλαχού.

α) Τò πρόβλημα τής άλλοτριώσεως, τής ύπαναπτύξεως, τής πενίας και ύπερ—πληθυσμού τής γής.

β) Έγκληματική συμπεριφορά, αίτια και κοινωνικά έπιπτώσεις.

γ) Προσωπική αποδιοργάνωσις, σεξουαλική διαστροφή, αλκοολισμός, ναρκωτικά κ.λπ.

δ) Συμπωματολογία προβλημάτων κοινωνικής παθολογίας εις τήν ύπαιθρον και εις άστικές περιοχάς.

ε) Έπιπτώσεις εκ τών μαζικών μέσων επικοινωνίας και ενημερώσεως.

7) Μέθοδοι διερευνήσεως τών άνωτέρω προβλημάτων.

11. Μάθημα:

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ.

α. Διδάσκεται κατά τὰ Α', Β' και Γ' εξάμηνα.

β. Ώραι: έβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Α'. Έξάμηνον:

Θεωρητική διδασκαλία τρεΐς (3)

Β'. Έξάμηνον:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2)

Γ'. Έξάμηνον:

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2)

γ. Σκοπός του μαθήματος:

Η κατά γενικόν και ολοκληρωμένον τρόπον μετάδοσις εις τούς σπουδαστάς γνώσεων εκ τής θεωρητικής και έφηρμοσμένης οικονομικής δια τών όποιων:

1) Θά γνωρίσουν βασικάς λειτουργίας τής Οικονομίας και θά ευχισθητοποιηθούν εις τας εκ τούτων επιδράσεις επί τής άτομικής και κοινωνικής ζωής του ανθρώπου.

2) Θά ενημερωθούν επί τών βασικών οικονομικών προβλημάτων επί τών εκ τούτων έπιπτώσεων και χρησιμοποιουμένων μέσων αντιμετώπισώς των, και τέλος

3) Θά ενημερωθούν επί τών δεδομένων εξέλιξεων και προοπτικών τής Έλληνικής οικονομίας και τών επιδράσεων επί τής άτομικής και κοινωνικής ζωής.

δ. Βασικά ένότητες:

1) Σκοπός και αντικείμενον τής οικονομικής έπιστήμης.
2) Οικονομική ανάγκη: και βασικά χαρακτηριστικά τούτων.

3) Οικονομικά αγαθά. Οικονομικοί πόροι.

4) Τομείς παραγωγής (χαρακτηριστικά τούτων, συμμετοχή των εις τήν οικονομίαν, διαμορφούμεναι τάσεις).

5) Οικονομικά συστήματα (Μορφαι και χαρακτηριστικά τούτων).

6) Χαρακτηριστικά τής συγχρόνου οικονομίας (Καταμερισμός, ανάπτυξις ανταλλαγών, συστώρεσις και μετακινήσεις κεφαλαίου κ.λπ.).

7) Μηχανισμοί λειτουργίας τής συγχρόνου οικονομίας.

α) Τò χρήμα και αι λειτουργίαι τούτου.

β) Ο μηχανισμός τών τιμών και αι επιδράσεις τούτου.

γ) Διεθνείς συναλλαγαι.

8) Έθνικόν εισόδημα (έννοια, συντελεσται σχηματισμού, κατανομή—άνακατανομή τούτου).

9) Τò οικονομικόν πρόβλημα (έννοια, χαρακτηριστικά τούτου).

10) Βασικά οικονομικά προβλήματα (εΐδη, χαρακτηριστικά και αίτια τούτων).

11) Ο ρυθμιστικός ρόλος του Κράτους εις τήν Οικονομίαν — Τρόποι: και μέσα (Δημοσιονομική και νομισματική πολιτική κ.ά.).

12) Οικονομική ανάπτυξις (έννοια, χαρακτηριστικά, ττάδια ανάπτυξεως, σχέσις οικονομικής ανάπτυξεως και κοινωνικής ευημερίας, οικονομικός προγραμματισμός).

13) Χαρακτηριστικά τής Έλληνικής Οικονομίας (ύφισταμένη κατάστασις, προοπτικαι και επιδράσεις επί τής κοινωνικής ανάπτυξεως τής χώρας).

12. Μάθημα:

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατά τò Α' εξάμηνον.

β. Ώραι: έβδομαδιαίας διδασκαλίας.

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπός του μαθήματος:

1) Η άποκτησις γνώσεων υπό τών σπουδαστών δι' όλα εκείνα τὰ φαινόμενα βιολογικού και κοινωνικού χαρακτήρος (γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι, μετανάστευσις, άστικοποίησις, οικολογικός προγραμματισμός κ.λπ.), τὰ όποια προκαλούν μεταβολάς του πληθυσμού και επηρεάζουν τò συνολικόν του μέγεθος, τήν σύνθεσίν του κατά φύλον, ηλικίαν, οικονομικήν δραστηριότητα, έπάγγελμα κ.λπ.

2) Η ευχισθητοποιήσις τών σπουδαστών εις τήν ανάγκην δημογραφικών στοιχείων δια τήν έπιστήμην και αξιολόγησιν τών κοινωνικών προβλημάτων.

δ. Βασικά ένότητες:

1) Εΐσαγωγή:

α) Η έννοια και τò αντικείμενον τής Δημογραφίας.

β) Οί κλάδοι τής Δημογραφίας.

γ) Πληθυσμός — Πληθυσμιακά θεωρία.

2) Η κατάσταση του πληθυσμού:

α) Γενικά είσαγωγικά έννοια.

β) Απογραφή πληθυσμού.

γ) Ανάλυσις του πληθυσμού τής Ελλάδος.

3) Η φυσική κίνησις πληθυσμού.

4) Μηχανική κίνησις πληθυσμού.

5) Ο οικονομικός ένεργός πληθυσμός.

6) Προβολαι πληθυσμού.

7) Δημογραφικαι εξέλιξεις εν Ελλάδι και Διεθνώς.

13. Μάθημα:

ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατά τὰ Α' και Β' εξάμηνα.

β. Ώραι διδασκαλίας:

1) Α' εξάμηνον.

α) Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

β) Φροντιστήριον μία (1).

2) Β' εξάμηνον.

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπός του μαθήματος:

1) Η κατανόησις τής έννοίας του κοινωνικού προβλήματος.

2) Η ενημέρωσις τών σπουδαστών επί τών ύφισταμένων προγραμμάτων κοινωνικής προστασίας εις τήν χώραν μας και τών άρχών, αι όποiai συνετέλεσαν εις τήν δημιουργίαν των και διέπουν τήν εφαρμογήν των.

3) Η παρουσίαις τών κυριωτέρων φορέων άσκήσεως τής Κοινωνικής Προστασίας, ως και η ανάλυσις τών ύφισταμένων τμηών κοινωνικής εργασίας.

δ. Βασικά ένότητες:

1) Κοινωνικά προβλήματα:

Όρισμός τής έννοίας «κοινωνικόν πρόβλημα» και έπιστήμανσις τών κυριωτέρων προβλημάτων τής άστικοβιομηχανικής κοινωνίας, όπως:

Οικονομική ανάγκη, ένδεια, άπορία.

Έργασις, άνεργία, έπαγγελματικός προσανατολισμός.

Μετακινήσις πληθυσμού, πρόσφυγες, μετανάστευσις, άσυφιλία, μειονότητες.

Στέγαις.

Ήσθνεια, σωματική και ψυχική, νοητική καθυστέρησις, αναπηρία.

Οικογενειακά προβλήματα, διαζύγιον, εγκατάλειψις, εξώγαμος γέννησις, άτεχνία, έργασία μητέρας.

Σχολικά προβλήματα (Δυσκολία προσαρμογής, δυσκολία μαθήσεως).

Προβλήματα έφηβείας — παιδική έγκληματικότητα.

Προβλήματα γήρατος.

Γενικά προβλήματα — καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης.

2) Φορείς άσκήσεως κοινωνικής προστασίας:

Κρατικοί και ήμικρατικοί.

Έκκλησιαστικοί.

Δημοτικοί.

Ίδιωτικής πρωτοβουλίας.

Διεθνείς.

Άρμοδιότητες και προγράμματα των κυριωτέρων φορέων, όπως:

Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, Υπουργείου Δικαιοσύνης, Π.Ι.Κ.Π.Α. Έθνικου Οργανισμού Προνοίας.

3) Προγράμματα Κοινωνικής προστασίας:

α) Υπηρεσίες και Προγράμματα δια την Παιδικήν Ήλικίαν:

Βασικά άρχαι Παιδικής Προστασίας. Τά δικαιώματα του Παιδιού, ως διετυπώθησαν υπό του Ο.Η.Ε.

Μέριμνα δια τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ζῇ ὑπὸ ὁμαλᾶς οικογενειακᾶς συνθήκας (Βρεφικοί σταθμοί, Παιδικοί σταθμοί, Συμβουλευτικοί σταθμοί μητρότητος και θρέφους).

Μέριμνα δια τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον στερεῖται τῆς πατρικῆς προστασίας:

ι. Ένισχυσις τῆς φυσικῆς οικογενείας (Γενικά Ἀρχαί. Ἀνάπτυξις προγράμματος ένισχύσεως Ἀπροστατευτῶν Παίδων τοῦ Υπουργείου Κοινων. Υπηρεσιῶν).

ιι. Μέριμνα ἐκτὸς τῆς φυσικῆς οικογενείας (Βρεφοκομεία και Κέντρα Βρεφῶν, Ἀνάδοχοι Οἰκογένειαι, Υἱοθεσίαι, Κέντρα Παιδικῆς Μερίμνης και Παιδοπόλεις. Σύγκρισις ἱερυματικῆς περιθάλψεως και ένισχύσεως τῆς φυσικῆς ἢ θετῆς οικογενείας).

Μέριμνα δια τὸ μὴ υγιᾶς παιδί (Γενικά Ἀρχαί. Ἰδρύματα δια τὰ παιδιά. Ἀνάπηρα κατὰ τὰ αἰσθητήρια ὅργανα. Ἀνάπηρα κατὰ τὸ κινήτηριον σύστημα. Διανοητικῶς ἀνάπηρα. Ψυχικῶς ἀσθενῆ. Νοσοκομεία Παίδων).

β) Υπηρεσίες και Προγράμματα δια την Έφηβικὴν Ήλικίαν:

Γενικά Ἀρχαί προστασίας τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Μέριμνα δια τὸν ἐφηβον, ὁ ὁποῖος ζῇ ὑπὸ ὁμαλᾶς οικογενειακᾶς συνθήκας. (Γενικά Ἀρχαί. Κέντρα Νεότητος. Δέσλαι. Ὁργανώσεις Νέων. Ἀστικά Κέντρα. Σπίτια Παιδιού. Παιδικαί Ἐξοχαί. Οἰκοτροφεία. Ἐπαγγελματικῶς Προσανατολισμός).

Μέριμνα δια τὸ παραπτωματικὸν παιδί (Δικαστήρια Ἀνγλίκων. Ἐταίρειαι Προστασίας Ἀνγλίκων. Ἀναμορφωτικά Καταστήματα. Σωφρονιστικά Καταστήματα).

γ) Υπηρεσίες και Προγράμματα δια τὸν Ἐνήλικα:

Συμβουλευτικά Κέντρα — Κέντρα Ἐξυπηρετήσεως Οἰκογενείας.

Μέριμνα δια τοὺς ἐργαζομένους.

ι. Κοινωνικά Υπηρεσίες εἰς τὴν Ἀσφάλειν.

ιι. Κοινωνικά Υπηρεσίες εἰς τὴν Βιομηχανίαν.

Προστασία και Ἀποκατάστασις Ἀναπήρων και χρονίως πασχόντων.

ι. Ἰδρυματικῇ.

ιι. Οἰκονομικῇ.

δ) Υπηρεσίες και Προγράμματα δια τὴν Γεροντικὴν Ήλικίαν:

Γενικά Ἀρχαί — Σύγχρονοι τάσεις.

Ἰδρυματικῇ Περιθάλψις.

Προγράμματα Κοινωνικῆς Προστασίας κατ' οἶκον.

ε) Κοινωνικῇ Μέριμνα δια τοὺς ἀσθενεῖς ὅλων τῶν ἡλικιῶν:

Κοινωνικά Υπηρεσίες και ἀντικείμενον δραστηριότητος αὐτῶν εἰς τὰ Νοσηλευτικά Ἰδρύματα (Γενικά Νοσοκομεία. Εἰδικὰ Νοσοκομεία. Θεραπευτήρια Ψυχικῶν Παθήσεων. Νοσοκομεία Παίδων. Πρεβεντόρια).

στ) Υπηρεσίες και προγράμματα ἀντιμετωπίσεως ἐκτάκτων ἀναγκῶν και κοινωνικῆς προστασίας οἰκονομικῶς ἀδυνάτων:

Ἐπειγούσης περιθάλψεως Θεομηριοπλήκτων.

Ἐπειγούσης περιθάλψεως προσφύγων και παλιννοστεύοντων.

Κοινωνικῆς Προστασίας οἰκονομικῶς ἀδυνάτων.

Μέτρα καταπολεμήσεως τῆς ἐπαιτείας και ἀλχητείας.

ζ) Υπηρεσίες και προγράμματα στεγάσεως:

Ἀποκαταστάσεως Θεομηριοπλήκτων.

Ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Στεγαστικῆς συνδρομῆς διαβιούντων ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας κατοικίας.

η) Προγράμματα Κοινωνικῆς ἀναπτύξεως:

θ) Νέαι τάσεις και ἐξελίξεις εἰς τὴν Κοινωνικὴν προστασίαν ἐν Ἑλλάδι και διεθνῶς.

Κοινωνικά Υπηρεσίες εἰς τὸ Σχολεῖον.

Συμβουλευτικά Υπηρεσίες δια τὴν οἰκογένειαν.

Ἄλλαι τάσεις.

14. Μάθημα:

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Α' και Β' ἐξήμηνα.

β. Συνδυάζεται με τὸ μάθημα «ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» και περιλαμβάνει, ὑπὸ μορφήν φροντιστηρίου και ἐπισκέψεις εἰς ἀντιπροσωπευτικὰς Υπηρεσίας και Ἰδρύματα διαφόρων τομέων παροχῆς Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν.

γ. Ὡραι: ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Φροντιστήριον δύο (2).

Ἀσκήσις ἐκτὸς Σχολῆς τέσσαρες (4).

δ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ πληρεστερά ἐνημέρωσις τοῦ σπουδαστοῦ ἐπὶ τοῦ ἔργου και τοῦ τρόπου λειτουργίας ἀντιπροσωπευτικῶν φορέων παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν και εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῶν κοινωνικῶν λειτουργῶν, ἐφ' ὅσον ἀπασχολοῦνται ὑπὸ τοῦ φορέως.

15. Μάθημα:

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Β' ἐξήμηνον.

β. Ὡραι: ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία τρεῖς (3).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ μελέτη τῆς ἐξελίξεως τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, εἰς τὸν Δυτικὸν Κόσμον, δια μέσου τῶν αἰώνων.

2) Ἡ ἀνασκόπησις τῶν κυριωτέρων ἱστορικῶν γεγονότων και φιλοσοφικῶν τάσεων, αἱ ὁποῖαι συνέβαλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς συγχρόνου ἐφαρμοσμένης ἐπιστήμης τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

δ. Βασικά ἐνότητες:

1) Μελέτη τῶν μέσων και τρόπων περιθάλψεως τῶν δεομένων μερίμνης κατὰ ἐποχάς.

α) Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ρώμην.

β) Ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Βασικά ἀλλοχαι εἰς τὰς ἀντιλήψεις περὶ φιλανθρωπίας, φιλαλληλίας και ἐλεημοσύνης.

- γ) Κατά τὸν Μεσαίωνα.
Εἰς τὴν Δύσιν.
Εἰς τὸ Βυζάντιον.
Σύγχρονοι τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κοινωνικῆς μερίμνης εἰς τὴν Δύσιν καὶ τὸ Βυζάντιον.
δ) Κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν εἰς τὴν Δύσιν.
Ἐπίδρασις τῆς Μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς φιλοσοφίας ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.
ε) Κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν ἐν Ἑλλάδι.
Συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Κοινοῦτος καὶ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν.
στ) Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα εἰς τὴν Εὐρώπην.
Ἐλισαβετιανοὶ νόμοι.
Μεγάλοι Εὐρωπαϊκοὶ ἀναμορφῶται τοῦ τρόπου περιθάλψεως τῶν μειονεκτουσῶν ὁμάδων.
ζ) Κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν.
Ἐπίδρασις τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.
Ἐπίδρασις τῆς Βιομηχανικῆς Ἐπαναστάσεως.
Ἐπίδρασις τῆς θεωρίας τῆς ψυχαναλύσεως.
Ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας ὡς Ἐπιστήμης.
Ἰδρυσις Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν Κοινωνικῆς Ἑργασίας.
η) Κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ἐπὶ Καποδιστριαὺς μέχρι τῆς λήξεως τῆς Βασιλείας τοῦ Ὁθωνος.
Ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Α΄.
θ) Κατὰ τὸν 20όν αἰῶνα εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν.
Πρὸ τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.
Ἀπὸ τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι σήμερον.
Σύγχρονοι ἀντιλήψεις περὶ κοινωνικῆς προνοίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν.
ι) Κατὰ τὸν 20όν αἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 ἕως τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν.
Στόχοι κρατικῆς καὶ ἰδιωτικῆς μερίμνης.
Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 ἕως τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον.
Ἡ ἰδρυσις Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.
Ἡ ἐφαρμογὴ συστήματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.
Ἀπὸ τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι τῆς λήξεως τῆς Κατοχῆς.
Πρόγραμμα μαζικῆς περιθάλψεως εἰς εἶδος.
Κατακινήσεις.
Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1944 ἕως σήμερον.
Ξάνει ἐπιδράσεις εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν προγραμμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας.
Εἰσαγωγή τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.
Ἐκπαιδεύσεις εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν.
2) Σημερινὰ ἀντιλήψεις περὶ Κοινωνικῆς Ἑργασίας ἐν Ἑλλάδι.

16. ΜΑΘΗΜΑ

ΔΙΚΑΙΟΝ (ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ)

- α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Β΄ ἐξάμηνον.
β. Ὅροι ἐδδουδαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλίᾳ δύο (2).
γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:
Ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαίου βασικῶν ἐννοιῶν τοῦ δικαίου, διὰ τὴν ἐννοήσιν καὶ ἐντάξιν τῆς ἀνθρωπίνους σχέσεις εἰς τὸν ἐννοητὸν εἶον.
δ. Βασικαὶ ἐνότητες:
1) Ἐννοια τοῦ Δικαίου — Πηγὰς τοῦ Δικαίου. Νόμος, Ἐθιμον, Δίκαιον — Κόστος, Δίκαιον — Δικαιοσύνη, Δίκαιον, Ἠθικὴ, Ἐθιμοτυπία.
2) Διάρσεις Δικαίου — Εἶδη τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. Ἰσχύον Δίκαιον, Ἀστικὸς Κώδιξ.
3) Χρονικὰ ὅρια.

- 4) Ἑρμηνεία.
5) Δικαιώματα — Εἶδη δικαιωμάτων.
Ἀγωγή, Ἐνστάσις, Ἀπόφασις.
6) Περὶ προσώπων.
Φυσικὸν πρόσωπον. Ὑπαρξίς. Τέλος τοῦ προσώπου.
Νομικὸν πρόσωπον. Εἶδη νομικῶν προσώπων.
7) Δικαιοπραξία. Εἶδη δικαιοπραξιῶν. Ἀτελεῖς δικαιοπραξίαι. Ἀντιπροσώπευσις. Εἶδη ἀντιπροσωπεύσεως.
8) Παραγραφή. Εἶδη παραγραφῆς.

17. ΜΑΘΗΜΑ

ΔΙΚΑΙΟΝ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ)

- α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Γ΄ ἐξάμηνον.
β. Ὅροι ἐδδουδαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλίᾳ τρεῖς (3).
γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:
Ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαίου βασικῶν ἐννοιῶν ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, τῶν ἐπιδράσεων τοῦ Κλάδου τούτου εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων καὶ τῆς ἀναγκαιότητος ἐγκαιροῦ νομικῆς ρυθμίσεως σχετικῶν θεμάτων, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἢ ἀμείλυνσιν κοινωνικῶν προβλημάτων ἐν τῇ τοῦ οἰκογενειακοῦ χώρου.
δ. Βασικαὶ ἐνότητες:
1) Ὁρισμὸς Οἰκογενειακοῦ Δικαίου. Οἰκογενειακαὶ σχέσεις. Οἰκογενειακὸν δικαίωμα.
Συγγένεια (ἐξ αἵματος, ἀγχιστείας, νομικῆς συγγένειας).
2) Μνηστεία (σύστασις, ἱκανότης, λύσις).
3) Γάμος (ὁρισμὸς, φύσις τοῦ γάμου, θετικαὶ προϋποθέσεις τελεσεως ἐγκύρου γάμου, κωλύματα, τύπος).
4) Σχέσεις συζύγων (προσωπικαί, περιουσιακαί, προίξ).
5) Διαζύγιον (ὁρισμὸς, προϋποθέσεις, λόγοι, συνέπειαι, θέσεις τέκνων).
6) Γνησιότης τέκνου (ἐννοια γνησίου τέκνου, τεκμήριον γνησιότητος).
7) Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.
Προσωπικαὶ σχέσεις (ἐπώνυμον τέκνου, ἀμοιβαί, ὑποχρεώσεις, ἐπιμέλεια ἀνηλίκου τέκνου).
Περιουσιακαὶ σχέσεις (ὑποχρεώσεις τέκνου, παροχαὶ γονέων).
8) Πατρικὴ ἐξουσία.
Ἱστορικόν. Ἀναπλήρωσις ὑπὸ τῆς μητρὸς. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα πατρὸς.
Τέλος πατρικῆς ἐξουσίας.
9) Ἐξώγαμα τέκνα.
Ἐννοια. Σχέσεις πρὸς μητέρα. Ἐπιμέλεια ἐξωγάμου.
Ἀναγνώρισις ἐξωγάμου. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις.
Ἐκουσία ἀναγνώρισις (ἀρχαὶ διέπονται ταύτην, ἀποτελέσματα).
Ἀναγνώρισις δικαστικὴ (μορφαί, ἀποτελέσματα).
Νομιμοποίησις ἐξωγάμου.
Ἱστορικὴ ἐξέλιξις, μορφαί νομιμοποιήσεως, προϋποθέσεις, ἀποτελέσματα.
10) Υἱοθεσία.
Ὁρισμὸς. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις. Ὅροι. Περιορισμοί. Διαδικασία. Ἀποτελέσματα. Λύσις υἱοθεσίας (κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα καὶ τὸ Ν.Δ. 610/70).
11) Ἐπιτροπεία.
Ποῖοι τελοῦν ὑπὸ ἐπιτροπείαν.
Χαρακτηριστικὰ τοῦ λειτουργήματος.
Μορφαί ἐπιτροπείας.
Ἐπίτροπος. Παρεπίτροπος. Συγγενικὸν Συμβούλιον. Εἶδη καὶ Ἐπίτροπος. Προσωρινὸς Ἐπίτροπος.
Ἐπιτροπεία ἀπηγορευμένων (Δικαστικὴ, Νόμιμος).
Παῦσις τῆς ἀπαγορεύσεως.
Ἐπιτροπεία ἀπόντων.
Κηδεμονία.
Δικαστικὴ ἀντίληψις.

18. ΜΑΘΗΜΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Δ' ἐξάμηνον.

β. Ὡραὶ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ βασικῶν ἐννοιῶν ἐπὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, τῶν ἐπιδράσεων τοῦ κλάδου τούτου εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀτόμων, τῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς καὶ τοῦ ρόλου τῆς Πολιτείας εἰς τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

Τὸ ποινικὸν δίκαιον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Δικαίου.

Ἀρχὴ τῆς νομιμότητος τοῦ ποινικοῦ κολασμοῦ.

Ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος (Πράξις, Ἀδίκον, Καταλογισμός, Ἀξιόποινον).

Περὶ ποινῆς καὶ μέτρων ἀσφαλείας.

Λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἄδίκον (Ἄμυνα, κατάστασις ἀνάγκης, συναίνεσις τοῦ παθόντος, Ἐξυπηρέτησις ἀληθοῦς συμφέροντος τοῦ παθόντος, Σύγκρουσις καθηκόντων).

Διακρίσεις ἐγκλημάτων.

Περὶ καταλογισμοῦ (Ἰκανότης, Ὑπαιτιότης, τὸ ἀνθρωπίνως φευκτὸν τῆς ὑπαιτιότητος).

Περὶ πλάνης (νομικῆς, πραγματικῆς).

Περὶ ἀποπειράς.

Συμμετογὴ εἰς τὸ ἐγκλημα (Αὐτουργία, συναυτουργία, ἡθικὴ αὐτουργία, συνέργεια).

Ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς. Ἐγκληματικότης Ἀνηλίκων. Τὸ ποινικὸν δίκαιον τῶν ἀνηλίκων (Ἀναμορφωτικά, Θεραπευτικά καὶ σωφρονιστικά μέτρα). Ποινικὰ δικαστήρια—διαδικασία ποινικῆς δίκης—Ὑπηρεσίαι Ἐπιμελητῶν Ἀνηλίκων—Ἰερόμια Ἀγωγῆς Ἀνηλίκων—Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἀνηλίκων.

19. ΜΑΘΗΜΑ

ΔΙΚΑΙΟΝ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ)

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Ε' ἐξάμηνον.

β. Ὡραὶ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ βασικῶν ἐννοιῶν ἐκ τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας, τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐργασιακὴν σχέσιν καὶ τοῦ ρυθμιστικοῦ ρόλου τῆς Πολιτείας κατὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν σχέσεων τούτων καὶ τὴν διασφάλισιν παραδεκτῶν ὅρων καὶ συνθηκῶν ἐργασίας.

1. Γενικὰ περὶ τοῦ ἐργατικοῦ Δικαίου.

Βασικαὶ Ἀρχαί.

Πηγαὶ τοῦ Ἑργατικοῦ Δικαίου.

Διατάξεις τοῦ Συντάγματος αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουν τὸ Ἑργατικὸν Δίκαιον.

Αὐτόνομοι πηγαὶ τοῦ Ἑργατικοῦ Δικαίου.

Ἀντικείμενον Ἑργατικοῦ Δικαίου.

2. Σχέσεις συμβάσεως ἐργασίας καὶ συμβάσεως ἔργου.

Ἰδρυσις σχέσεως ἐργασίας.

Προϋποθέσεις κύρους τῆς συμβάσεως.

Πρόσληψις ἐργαζομένων.

Ὑποχρεώσεις — Δικαιώματα ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένου.

Λύσις σχέσεως ἐργασίας.

Συλλογικαὶ συμβάσεις.

4) Εἰδικαὶ προστατευτικαὶ διατάξεις (χρόνος—συνθῆκες ἐργασίας ἀνηλίκου καὶ γυναικὸς).

20. ΜΑΘΗΜΑ

ΑΡΧΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Β' ἐξάμηνον.

β. Ὡραὶ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ περιγραφή τῶν βασικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν φιλοσοφικὴν βάση τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

2) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν σπουδαστῶν νὰ κατανόησιν καὶ νὰ παραδεχθῶν τὴν ἀναγκαιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεθόδων τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας ὑπὸ τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ἀρχαὶ καὶ ἐννοιαὶ αἱ ὁποῖαι διέπουν τὰ σύγχρονα προγράμματα παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν τὸν τρόπον καλύψεως τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν.

2) Ἡ ἀναγκαιότης καὶ ἡ χρησιμότης τῶν βασικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἑργασίαν.

3) Ἡ Κοινωνικὴ Ἑργασία σήμερον. Αἱ βασικαὶ μέθοδοί τῆς. Ὁρισμὸς τῶν μεθόδων, χρησιμότης, ἐφαρμογαί.

4) Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας.

α) Ἡ πίστις εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀτόμου.

β) Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ αὐτοκατευθύνσεως τοῦ ἐξυπηρετουμένου.

γ) Ὁ σεβασμὸς τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐξυπηρετουμένου.

δ) Ἡ παραδοχὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀτόμου ἢ τῆς ὁμάδος νὰ διατηρῶν τὴν ἀτομικότητά των καὶ νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν παρεχομένων πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων των ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν προσκρούει εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν ἄλλων.

ε) Ἡ πεποίθησις εἰς τὴν εὐδύνῃν τοῦ Κοιν. Λειτουργοῦ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων, ἀτομικῶν καὶ ὁμαδικῶν, πρὸς ὄφελος τῶν ἐξυπηρετουμένων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

στ) Ἡ ἀναγκαιότης τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθείας.

ζ) Ἡ αὐτογνωσία καὶ αὐτοέλεγχος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

η) Συνθήκη προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας.

21. ΜΑΘΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ὙΠΗΡΕΣΙΩΝ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Γ' καὶ Δ' ἐξάμηνα.

β. Ὡραὶ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:
Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ ἀπόκτησις γνώσεων ἐπὶ βασικῶν ἐννοιῶν καὶ ἀρχῶν Διοικήσεως.

2) Ἡ κατανόησις τῶν σπουδαστῶν περὶ τῆς δομῆς, διαδρομῆς καὶ λειτουργίας Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ τομέως) ἐν Ἑλλάδι.

3) Ἡ προετοιμασία διὰ τὸ ἔργον τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ὡς ὑπαλλήλου, τῶν ἐν λόγῳ ἐπαγγελματικῶν πλαισίων.

δ) Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Γενικὰ — Ἱστορικὴ ἀναδρομή. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν καὶ ἡ ἀναγκαιότης ταύτης κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων Κοινωνικῆς Προστασίας. Ἡ Διοίκησις ὡς ἐπιστήμη καὶ τέχνη.

2) Ἡ ἐννοια τῆς Διοικήσεως. Ἀντικείμενον. Ἡ Διοίκησις ὡς διαδικασία. Θεωρητικαὶ ἀπόψεις περὶ Διοικήσεως (Κλασσικαὶ καὶ νεώτεραι).

3) Ἀνάπτυξις συστημάτων (γραφειοκρατικοῦ, μηχανιστικοῦ, ἀνθρωποκεντρικοῦ) καὶ τῶν ἰδιαίτερων γνωρισμάτων

ἐκάστου. Ἀνάλυσις τῶν ἐννοιῶν: Ἡγεσία, ἱεραρχία, σχέσεις προϊσταμένου καὶ ὑφισταμένου, ἀρμοδιότης καὶ εὐθύνη, ἐκχώρησις ἀρμοδιότητος.

4) Βασικαὶ λειτουργίαι Διοικήσεως:

α) Ἐπικοινωνία — ἐνημέρωσις.

β) Διαδικασία λήψεως ἀποφάσεων.

δ) Συντελεστὰὶ Διοικήσεως:

α) Ὁ ἀνθρώπινος συντελεστής (φορεὺς ἐξουσίας, τὸ προσωπικόν, οἱ ἐξυπηρετούμενοι, τὸ περιβάλλον).

β) Ὁ οἰκονομικὸς συντελεστής (ἐξέδραις πόρων, προϋπολογισμός, ἀπολογισμός, διαχειρίσις, ἐλεγχος).

γ) Ὁ τεχνολογικὸς συντελεστής (ἐξοπλισμός, ἐγκαταστάσεις).

6) Δυνατότητες ἐφαρμογῆς ἀρχῶν καὶ τεχνικῶν τῶν μεθόδων Κοινωνικῆς Ἐργασίας εἰς τὴν Διοίκησιν.

7) Αἱ Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι ἐν Ἑλλάδι. (Κρατικά, ἡμι-κρατικά, Ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, κεντρικαὶ, περιφερειακῆς, πρωτογενεῖς, δευτερογενεῖς). Διοικητικὴ δομὴ καὶ διαρθρώσεις αὐτῶν. Ὁργανόγραμμα. Καταμερισμός ἔργου. Ὑπηρεσιακὰ μονάδες. Ἀρμοδιότητες. Γραφειακὴ ὁργάνωσις καὶ διαδικασία. Φορεῖς ἐποπτείας καὶ συντονισμοῦ.

8) Ὁργανα προγραμματισμοῦ καὶ παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ἀτομικά, συλλογικά, εἰδικευμένα καὶ μὴ). Σημασία συνεργασίας ὁργάνων διαφόρων Κλάδων εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ φορέως.

9) Γενικά περὶ Δημόσιας Διοικήσεως.

α) Ἡ δημοσιουπάλληλική σχέση.

β) Καθήκοντα, ὑποχρεώσεις.

γ) Περιορισμοί, δικαιώματα, ὑπάλληλική εὐθύνη.

δ) Χαρακτηριστικὰ σχέσεις προσωπικοῦ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

10) Ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργὸς ὡς μέλος τοῦ προσωπικοῦ Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας.

22. ΜΑΘΗΜΑ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΑΤΟΜΑ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Γ', Δ' καὶ Ε' ἐξάμηνα.

β. Ὄρα: ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Γ' ἐξάμηνον:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

Φροντιστήριον δύο (2).

Δ' ἐξάμηνον:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

Φροντιστήριον μία (1).

Ε' ἐξάμηνον:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

Φροντιστήριον μία (1).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ κατανόησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ τῶν βασικῶν ἐννοιῶν καὶ ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν ἄσκησιν τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας κατ' ἄτομον.

2) Ἡ ἀπόκτησις γνώσεων καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἱκανοτήτων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς μεθοδικῆς προσεγγίσεως. (μελέτη - διάγνωσις - θεραπεία) ὡς καὶ τὸν συνεχῆ συσχετισμὸν τῶν φάσεων τούτων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου αὐτῆς τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

3) Ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν καὶ θεϊστικῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου.

Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Κοινωνικὴ ἐργασία κατ' ἄτομον:

α) Φύσις καὶ περιεχόμενον τῆς μεθόδου.

β) Ὁμοιότητες καὶ διαφοραὶ τῆς μεθόδου αὐτῆς ἀπὸ τὰς ἄλλας μεθόδους τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

γ) Ἀνασκόπησις τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῆς Κοινωνικῆς Ἐρ-

γασίας καὶ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς τὴν Κοινωνικὴν ἐργασίαν μεθόδων.

2) Μελέτη καὶ ἀνάλυσις τῶν βασικῶν συντελεστῶν τῆς μεθόδου.

α) Ὁ Φορεὺς παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἡ Κοινωνικὴ Ἐργασία κατ' ἄτομον. Φύσις, δομὴ καὶ ἰδιαιτέρα λειτουργίαι τοῦ φορέως παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Πρωτογενεῖς καὶ Δευτερογενεῖς Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι).

β) Τὸ ἐξυπηρετούμενον ἄτομον. Ἀνθρωπίνη συμπεριφορά, προσωπικότης, κίνητρα, κοινωνικὸ ρόλος.

γ) Τὸ πρόβλημα (κατανόησις τοῦ προβλήματος διὰ τὸ ὁποῖον αἰτεῖται βοήθεια καὶ τῆς πολλαπλῆς δυναμικῆς φύσεώς του).

δ) Φύσις καὶ περιεχόμενον τῆς σχέσεως Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ καὶ ἐξυπηρετούμενου.

ε) Ἡ ἐργασία εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἐργασίαν κατ' ἄτομον.

3) Γενικαὶ γνώσεις τεχνικῆς συνεντεύξεως.

4) Ἀρχικὴ συνέντευξις.

5) Ἀνάλυσις τῆς διαδικασίας τῆς κοινωνικῆς μελέτης:

α) Σκοπὸς τῆς κοινωνικῆς μελέτης, εἶδη κοινωνικοῦ ἱστο-

ρικοῦ.

β) Πηγαὶ καὶ τρόποι συγκεντρώσεως πληροφοριῶν.

6) Γενικαὶ γνώσεις περὶ τῆς ψυχοκοινωνικῆς διαγνώσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς θεραπείας.

7) Διατύπωσις ἐκθέσεων καὶ τήρησις γραπτῶν στοιχείων.

8) Διακοπὴ συνεργασίας, παράταξις περιπτώσεως, παραπομπὴ εἰς ἄλλην Ὑπηρεσίαν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ πληρεστέρα ἀσκησιὶς καὶ χρησιμοποίησις τῶν ἤδη ἀποκτηθειῶν θεωρητικῶν γνώσεων ὡς καὶ ἡ αὐξήσις καὶ ὁλοκλήρωσις τῶν γνώσεων του εἰς τοὺς τομεῖς τῆς διαγνώσεως καὶ τῆς θεραπείας.

2) Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ εἰδικῶν γνώσεων καὶ τεχνικῶν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς μεθόδου τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας κατ' ἄτομον δι' εἰδικὰς κατηγορίας προβλημάτων καὶ ατόμων.

3) Ἡ ἐνημέρωσις τοῦ σπουδαστοῦ ἐπὶ τῶν συντελουμένων ἐξελίξεων εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἐργασίαν.

Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Θεωρητικὴ τοποθέτησις τῆς ἐννοίας τῆς διαγνώσεως.

α) Εἶδη διαγνώσεως, (δυναμικὴ, αἰτιολογικὴ, κλινικὴ, ψυχοκοινωνικὴ).

β) Εἰδικαὶ διαγνώσεις διὰ τὴν ὁργάνωσιν καὶ διατύπωσιν τῆς πλήρους ψυχοκοινωνικῆς διαγνώσεως.

2) Θεωρητικὴ τοποθέτησις τῆς ἐννοίας τῆς θεραπείας.

α) Διευκρίνισις μεταξὺ θεραπευτικῶν στόχων, θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ θεραπευτικῶν τεχνικῶν.

β) Εἶδη θεραπείας.

γ) Ἀνάλυσις ὑποστηρικτικῶν τεχνικῶν καὶ ἀναφορὰ εἰς τὰς τεχνικὰς αὐτεπιγνώσεως (διασαφήνισις καὶ ἐρμηνεία).

3) Κατανόησις καὶ χρησιμοποίησις τῆς δυναμικῆς τῆς σχέσεως (συναισθηματικὴ μεταβίβασις, ἀντιμεταβίβασις, ἀντίστασις, μηχανισμοὶ ἀμύνης κλπ.).

4) Ἡ χρησιμοποίησις διαγνωστικῶν καὶ θεραπευτικῶν τεχνικῶν με εἰδικὰς ομάδας ατόμων.

5) Θεωρητικὴ ἀνάπτυξις νεωτέρων ἐξελίξεων εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἐργασίαν.

23. ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Γ', Δ' καὶ Ε' ἐξάμηνα.

β. Ὄρα: διδασκαλίας ἐβδομαδιαίως:

Γ' ἐξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

Φροντιστήριον δύο (2).

Δ' εξάμηνον.

Θεωρητική διδασκαλία δύο (2)

Φροντιστήριο μία (1)

Ε' εξάμηνον.

Θεωρητική διδασκαλία μία (1)

Φροντιστήριο μία (1)

γ. Σκοπός του μαθήματος:

1) Να αποκτήση ο σπουδαστής βασικές γνώσεις διά την ανθρωπίνην ομάδα, την σημασίαν αυτής (θετική και αρνητική) διά τὸ άτομον - μέλος καὶ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον.

2) Να γνωρίσῃ ὁ σπουδαστής βασικὰς ἀξίας, ἀρχάς, ἐπιδιώξεις καὶ τεχνικὰς τῆς μεθόδου, αἱ ὁποῖαι προσδιορίζουν τὸ ἔργον τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὴν ἐργασίαν του μετὰ τὴν ομάδα.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ἡ μέθοδος τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας καὶ Ὁμάδας.

α) Τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα. Αἱ ἐπιδιώξεις. Ἱστορικὴ ἀναδρομή.

β) Ἡ σχέση τῆς μεθόδου μετὰ τῶν ἄλλων μεθόδων τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

γ) Τὰ πλαίσια ἐφαρμογῆς τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας καὶ ομάδας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

δ) Ἡ ομάδα, τὸ άτομον, ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργός, ὁ χώρος, βασικὸι συντελεσταὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου.

2) Ἡ Ἀνθρωπίνη Ὁμάς.

α) Ἐννοια καὶ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ομάδος (Κύρια εἶδη ομάδων).

β) Ἐσωτερικαὶ δυνάμεις (ιδιότητες) τῆς ομάδος αἱ ὁποῖαι διαμορφώνουν τὴν φύσιν τῆς καὶ ἐλέγχουν τὴν ἐξέλιξίν τῆς. Ἀλληλεπιδράσεις.

γ) Σχέσεις — Δομὴ — Ρόλοι — Ἐνότης Ὁμάδος. Ἡ ἐνσυνείδητος συμμετοχὴ τοῦ μέλους. Ἐπικοινωνία — Κλίμα ομάδος — Ἀξία — Κανόνες συμπεριφορᾶς κ.ἄ.

δ) Στάδια ἐξελίξεως τῆς ομάδος.

ε) Ὁ ρόλος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

3) Τὸ Ἄτομον - μέλος.

Ἡ σχέση τοῦ ἀτόμου μετὰ τὴν ἀνθρωπίνην ομάδα. Ἡ σημασία τῆς σχέσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξίν του.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀτόμου - μέλους, κύριος στόχος τῆς ἐργασίας τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

Οἱ σχέσεις τοῦ μέλους μετὰ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ομάδος.

Ρόλοι μελῶν: Δημιουργικοί, ἀποδιοργανωτικοί, Τρόποι ἀντιμετωπίσεως.

4) Τὸ πλαίσιον.

α) Ἡ Κοινωνικὴ Ὑπηρεσία, ἡ Κοινότης, ὁ φυσικὸς χώρος εἰς τὸν ὁποῖον λειτουργεῖ ἡ ομάδα.

β) Ἀλληλεπιδράσεις αὐτῶν καὶ ρόλος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

5) Ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργός.

α) Ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργός: Προσωπικότης, γνώσεις, ικανότητες.

Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ἐπαγγελματικῆς σχέσεως.

Καταστάσεις αἱ ὁποῖαι ὀδηγοῦν τὸν Κοινωνικὸν Λειτουργὸν εἰς προβληματισμοὺς ἀπὸ τυχόν σύγκρουσιν ἐπιδιώξεων, μεταξὺ τῆς Ὁργανώσεως, τῆς Κοινότητος, τῆς Ὁμάδος καὶ τοῦ ἰδίου.

β) Τὸ Ἔργον τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὴν ομάδα καὶ οἱ διάφοροι ρόλοι του.

Πρώτη ἐπαρτή, σχηματισμός — σύνθεσις ομάδος, προσδιορισμός σκοπῶν.

Ἀνάπτυξις προγράμματος βοηθείας. Ἀξιολόγησις τῆς ἐργασίας. Διακοπὴ σχέσεως Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ καὶ ομάδος.

Χρησιμοποιούμενα μέσα (ἄμεσα καὶ ἔμμεσα) καὶ τεχνικαὶ βοηθείαι.

Ἡ ἐξατομίκευσις, ἡ συνέντευξις, ἐπισκέψεις (κατ' οἶκον, εἰς τὸ σχολεῖον, εἰς τὸν ἐργαστικὸν χώρον), ἡ παραπομπή.

Τὰ μέσα προγράμματος (κατηγορεῖται Προγράμματα καὶ ἡ σχέση των μετὰ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα).

Χρησιμοποιούμενα: Θεραπευτικὰ τεχνικὰ διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ μέλους καὶ τῆς ομάδος (Θεραπευτικὸν πτάδιον).

γ) Ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργός εἰς τὴν ἐργασίαν του μετὰ εἰδικὰς ομάδας καὶ εἰς διάφορα πλαίσια.

δ) Βοηθήματα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῖ ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργός, διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς ἐργασίας του:

Ἐκθέσεις, στατιστικὰ δελτία, ἐποπτεία, συμβουλευτικὴ βοήθεια κ.ἄ.

24. ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ — ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Δ', Ε' καὶ ΣΤ' εξάμηνα.

β. Ὡραὶ ἐβδομαδικὰς διδασκαλίας:

Δ' εξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2)

Φροντιστήριο μία (1)

Ε' εξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1)

Φροντιστήριο μία (1)

ΣΤ' εξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1)

Φροντιστήριο μία (1)

γ. Σκοπός τοῦ μαθήματος:

Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ γνώσεων σχετικῶν μετὰ τὰς βασικὰς ἐννοίας τῆς μεθόδου τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας μετὰ Κοινότητα καὶ ἡ ὑποβοήθησις αὐτοῦ νὰ ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαίους δεξιότητας καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀπαιτούμενας τεχνικὰς διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῆς μεθόδου αὐτῆς τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ἡ Κοινωνικὴ Ἐργασία μετὰ τὴν Κοινότητα, ὡς μέθοδος τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας.

2) Ἡ Κοινωνικὴ Ἐργασία μετὰ τὴν Κοινότητα, ὡς μέθοδος καὶ διαδικασία.

α) Ἐννοιολογικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ βάσεις τῆς Κ.Ε.Κ.

β) Κ.Ε.Κ. Κοινωνικὴ ἀνάπτυξις, σχέσεις μετὰ τὴν Κοινότητα.

γ) Μελέτη καὶ διήγησις εἰς τὴν Κ.Ε.Κ. σχεδίων ἐπεμβάσεως. Ἐννοια καὶ φάσεις τοῦ σχεδιασμοῦ.

3) Ἡ Κοινότης, πλαίσιον ἀσκήσεως τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας μετὰ τὴν Κοινότητα.

α) Ἡ ἐννοια τῆς Κοινότητος.

β) Ἡ ἀνάλυσις τῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴν εἰς τὴν Κοινότητα.

4) Ἡ Δυναμικὴ τῆς Κοινωνικῆς ζωῆς.

α) Ἀνάλυσις τῆς Κοινότητος.

β) Προβλήματα τῆς Κοινότητος καὶ ἀλλυπτες ἀνάγκαι.

γ) Ἡ ἐννοια τῆς ἀλλαγῆς.

δ) Δομὴ ἰσχύος καὶ σύστημα λήψεως ἀποφάσεων.

ε) Συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν.

στ) Ἐνδομαδικὴ καὶ διομαδικὴ συνεργασία καὶ σύγκρουσις.

5) Ὁ ρόλος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὴν Κ.Ε.Κ. Βασικὰ μέσα καὶ μέθοδοι τῆς Κ.Ε.Κ.

α) Ἐπιτροπαί, Συμβούλια, συνεντεύξεις, διασκέψεις.

β) Μέθοδοι.

6) Ἡ Κ.Ε.Κ. ὡς πρωτεύουσα μέθοδος καὶ πλαίσια ἀσκήσεώς τῆς.

α) Σχεδιασμός, συντονισμός καὶ χρηματοδότησις προγραμμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

β) Ἐκπαίδευσις. Προαγωγή κοινωνικῶν προγραμμάτων. Ἐπηρεαστὸς Νομοθεσίας, Κοινωνικὴ Δράσις διὰ τὴν λήψιν μέτρων διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ ρύθμισις.

γ) Ἀσφαλί, μέθοδοι, τεχνικαὶ καὶ πλαίσια.

7) Ἡ Κ.Ε.Κ. εἰς Ὁργανώσεις Ἀμέσου Ἐξυπηρέτησεως ἀτόμων καὶ ομάδων ὡς δευτερεύουσα μέθοδος.

8) Σύγκρουσις τάσεις εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς Κ.Ε.Κ. (Τοπικὴ, Ἀνάπτυξις, Κοινωνικὸς Σχεδιασμός, Κοινωνικὴ Δράσις).

9) Βασικά Κοινωνικά προβλήματα και ο ρόλος της Κοινωνικής Έργασίας και της Κ.Ε.Κ. (Παιδική παραπαισμάτιση, ψυχική υγεία, προβλήματα τρίτης ηλικίας, Αστική αποδιοργάνωση, Ανάπτυξης Γειτονιάς κλπ.).

10) Η Κοινωνική Έργασία εις τὰ πλαίσια συνεχών κοινωνικών αλλαγών.

α) Ιστορική εξέλιξις και ανάπτυξις της Κοινωνικής Έργασίας και της Κ.Ε.Κ.

Έννοιολογικαί βάσεις πρό της εμφάνισης της Κ.Ε.Κ.

Έννοιολογικαί βάσεις από την εμφάνισιν της Κ.Ε.Κ. έως σήμερα.

β) Έννοιολογικαί εξελίξεις εις την Έπιστήμην και τὸ Ἐπάγγελμα.

11) Η Κοινότης ἐπικεντρὸν της Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως.

α) Η σημασία της Κοινότητος διὰ τὴν Ἀνάπτυξιν.

β) Η Κοινότης — στόχος ἐρεύνης τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

25. ΜΑΘΗΜΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ — ΨΥΧΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὰ Δ', Ε' καὶ ΣΤ' ἑξάμηναι.

β. Ὁρᾷ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Δ' ἑξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

Ε' ἑξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

ΣΤ' ἑξάμηνον.

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ γνώσεων τῆς ψυχολογίας αἱ ὁποῖαι θὰ καταστήσουν τοῦτον ἱκανὸν νὰ κατανοῇ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς ψυχικῆς διαταραχῆς εἰς τὴν ἀτομικὴν, οἰκογενειακὴν, ἐπαγγελματικὴν καὶ κοινωνικὴν συναλλαγὴν τοῦ ἀτόμου.

2) Ἡ ἐνημέρωσις τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τοὺς μηχανισμοὺς τῆς παθολογικῆς ψυχικῆς συμπεριφορᾶς.

3) Ἡ ἐξοικείωσις τοῦ σπουδαστοῦ μετὰ τὸν ψυχικῶς ἀσθενῆ προκειμένου νὰ βοηθήσῃ τοῦτον εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν διαφόρων προβλημάτων κατὰ τὴν προσπάθειαν ἐπανεστάσεώς του εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1. Ἡ ὁμαλὴ ψυχικὴ ζωὴ. Κριτήρια τῆς ὁμαλῆς ψυχικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀνωμαλῆς συμπεριφορᾶς.

2) Ἡ ψυχικὴ ἀσθένεια. Κριτήρια τῆς παθολογικῆς ψυχικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀνωμαλῆς συμπεριφορᾶς.

3) Ἡ ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ αἱ ἀνωμαλίαι τῆς προσωπικότητος.

Ἀντιτιπολίαι καὶ διαφοραί.

4) Στοιχεῖα ψυχιατρικῆς σημειολογίας.

α) Διαταραχαὶ τῆς στάσεως, τῆς ἐκφράσεως καὶ τῆς μιμικῆς.

β) Διαταραχαὶ τῆς κινητικῆς συμπεριφορᾶς.

γ) Διαταραχαὶ τῆς ἀντιλήψεως.

δ) Διαταραχαὶ τῆς σκέψεως.

ε) Διαταραχαὶ τῆς ὁμιλίας.

στ) Διαταραχαὶ τῆς προσοχῆς.

η) Διαταραχαὶ τῆς μνήμης καὶ τοῦ προσανατολισμοῦ.

θ) Διαταραχαὶ τοῦ συναίσθηματος (τὸ ἄγχος, ἡ κατάθλιψις, ἡ εὐφορία, ἡ συναισθηματικὴ μείωσις κτλ.).

5) Ἡ ψυχιατρικὴ ἐξέτασις καὶ τὸ ψυχιατρικὸν ἱστορικόν.

6) Ἡ ὁμάδα τῶν νευρώσεων.

α) Ἡ φοβικὴ νευρώσις.

β) Ἡ ψυχαναγκαστικὴ νευρώσις.

γ) Ἡ καταθλιπτικὴ νευρώσις.

δ) Ἡ ὑστερία.

ε) Ἄλλαι μορφαὶ νευρώσεων.

7) Αἱ ἀνωμαλοὶ προσωπικότητες.

α) Αἱ ψυχοπαθητικαὶ προσωπικότητες.

β) Οἱ τοξικομανεῖς.

γ) Οἱ ἀλκοολικοί.

δ) Οἱ σεξουαλικῶς διεστραμμένοι.

ε) Ἄλλαι μορφαὶ καὶ τύποι ἀνωμαλῶν προσωπικοτήτων.

8) Αἱ λειτουργικαὶ ἢ ἐνδογενεῖς ψυχώσεις.

α) Αἱ σχιζοφρένειας.

β) Αἱ συναίσθηματικαὶ ψυχώσεις (μανιοκαταθλιπτικὴ ψύχωση, ψύχωση τῆς ὑποτροφῆς, ἀτυποὶ περιοδικαὶ ψυχώσεις κτλ.).

9) Τὸ ὄργανικόν ψυχροσύνδρομον.

10) Γεροντικαὶ ψυχώσεις καὶ ἄλλαι ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῆς γεροντικῆς ἡλικίας.

11) Μικρόνοια καὶ ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῶν νοητικῶς καθυστερημένων.

12) Ἐπιληψία καὶ ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῶν ἐπιληπτικῶν.

13) Αἱ κοινωνικαὶ ἐπιπτώσεις τῆς ψυχικῆς ἀρρώστειας.

α) Ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ ἐγκληματικότητα.

β) Ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ ποινικὴ εὐθύνη.

γ) Ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ ἱκανότης διὰ δικαιοπραξίαν.

δ) Ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ μείωσις τῆς ἱκανότητος δι' ἐργασίαν.

ε) Προβλήματα κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ψυχικῶς πασχόντων.

26. ΜΑΘΗΜΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Δ' ἑξάμηνον.

β. Ὁρᾷ ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ) Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ γνώσεων προκειμένου:

1) Νὰ κατανοήσῃ τὰς ἐπιπτώσεις τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἐπὶ ὀρισμένων κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ γενικώτερον.

2) Νὰ γνωρίσῃ τὰ μέτρα ἢ τοὺς τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἰδιαίτερος τῶν, ἐξ αὐτοῦ, οἰκονομικῶς ἀσθενέστερων, καὶ

3) Νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω μέτρων, ὡς ὄργανον φορέως Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Εἰσαγωγή.

α) Κοινωνικαὶ συνθήκαι, παράγοντες διαμορφώσεως τούτων — Ἐπίπεδον διαβιώσεως.

β) Ἐννοια Κοινωνικῆς Πολιτικῆς — Κοινωνικὴ Πολιτικὴ ὡς ἐπιστήμη καὶ πράξις.

γ) Γένεσις καὶ ἐξέλιξις Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

δ) Φορεῖς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς (Ἐθνικοὶ - Διεθνεῖς).

ε) Σύγχρονοι ἀντιλήψεις περὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς (Ἐννοια τῆς κοινωνικῆς εὐμερείας, ἀνάπτυξις καὶ προστασία τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ).

στ) Σχέσις οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

ζ) Ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργὸς κατὰ τὴν διαμόρφωσιν καὶ ἀσκήσιν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

2) Τομεῖς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς:

α) Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις.

Κοινωνικοὶ κίνδυνοι, ἐπιπτώσεις τούτων.

Κοινωνικὴ ἀσφάλισις—Κοινωνικὴ ἀσφάλεια (ἐννοιαί).

Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις—Στόχοι Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Κοινωνικὴ ἀσφάλισις ἐν Ἑλλάδι (Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις, φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, Καλυπτόμενοι κίνδυνοι, Παροχαί, Προϋποθέσεις ασφαλιστικῶν παροχῶν).

β) Ἀπασχόλησις.

Εργατικὸν δυναμικόν, χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τούτου.

Περὶ πλήρους ἀπασχολήσεως.

Ἀνεργία, Κοινωνικοοικονομικαὶ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς ἀνεργίας.

Κοινωνικοοικονομικά μέτρα πλήρους απασχολήσεως ἐν Ἑλλάδι.

γ) Κατοικία.

Ἡ κατοικία ὡς συντελεστής τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας. Ποσοτικά καὶ ποιοτικά χαρακτηριστικά του. Ἐπιπτώσεις (ψυχοκοινωνικοοικονομικά).

Τὸ πρόβλημα κατοικίας ἐν Ἑλλάδι. Ἐφαρμοσμένη πολιτική κατοικίας (φορεῖς, στόχοι, μέτρα).

δ) Ὑγεία.

Ἡ ὑγεία, δείκτης κοινωνικῆς εὐμερείας τοῦ πληθυσμοῦ.

Προβλήματα ὑγείας. Κοινωνικοοικονομικαὶ ἐπιπτώσεις.

Πολιτικὴ ὑγείας ἐν Ἑλλάδι (φορεῖς, στόχοι, βασικά μέτρα).

ε) Παιδεία.

Ἡ παιδεία παράγων οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

Προβλήματα παιδείας. Ἐπιπτώσεις.

Πολιτικὴ παιδείας ἐν Ἑλλάδι (φορεῖς, στόχοι, βασικά μέτρα).

στ) Συμπληρωματικαὶ κοινωνικαὶ ὑπηρεσίαι.

Μειονετούσαι ὁμάδες τοῦ πληθυσμοῦ. Προβλήματα καὶ ἐπιπτώσεις.

Φορεῖς, στόχοι καὶ μέτρα κοινωνικῆς προστασίας τούτων.

27. ΜΑΘΗΜΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Ε' ἐξάμηνον.

Ῥομαι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ γνώσεων προκειμένου:

1) Νὰ κατανοήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ προγραμματισμοῦ εἰς τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκασιούτων μέτρων Κοινωνικῆς πολιτικῆς.

2) Νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τῆς μεθόδου καὶ ἀκολουθουμένης διαδικασίας κατάρτισεως κοινωνικῶν προγραμμάτων καὶ

3) Νὰ συνειδητοποιήσῃ τὰς δυνατότητας συμβολῆς τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ εἰς τὸν κοινωνικὸν προγραμματισμὸν.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Γενικά περὶ προγραμματισμοῦ.

α) Ἐννοία προγραμματισμοῦ.

β) Φιλοσοφικὴ θεώρησις τοῦ προγραμματισμοῦ.

γ) Ἐπίτασις σημασίας προγραμματισμοῦ κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

δ) Βασικά χαρακτηριστικά προγραμματισμοῦ.

ε) Μέθοδος συντάξεως προγραμμάτων.

2) Κοινωνικὸς προγραμματισμός.

α) Ἐννοία Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ.

β) Σχέσις οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προγραμματισμοῦ.

γ) Ἐξωτερικαὶ «οἰκονομία» καὶ «ἐξωτερικαὶ ἐπιβαρύνσεις», «κόστος εὐκαιρίας».

δ) Ἐπὶ μέρους Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ.

3) Ρόλος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὸν Κοινωνικὸν προγραμματισμὸν.

28. ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Ε' ἐξάμηνον.

β. Ῥομαι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ μετάδοσις βασικῶν γνώσεων ἐπὶ τῶν μεθόδων τῆς συλλογῆς, ἐπεξεργασίας, ἀναλύσεως καὶ ἐρμηνείας τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς ἰδιότητα τῶν κοινωνικῶν, δημογραφικῶν καὶ ἐνίων οἰκονομικῶν φαινομένων.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ἀντικείμενον, πεδίων ἐφαρμογῶν καὶ χρησιμότης τῆς Στατιστικῆς.

2) Τὸ πρόβλημα τῆς ἀκριβείας καὶ οἱ κατὰ προσέγγισιν ἀριθμοί.

3) Λόγοι καὶ ποσοστά.

4) Συλλογὴ τῶν στατιστικῶν δεδομένων.

5) Ἐπεξεργασία τῶν στατιστικῶν δεδομένων.

6) Μέθοδοι παρουσιάσεως τῶν στατιστικῶν στοιχείων.

7) Στατιστικοὶ πίνακες.

8) Μονομεταβλητοὶ κατανομαὶ συχνότητος (γενικά).

9) Κατανομή ἢ κατάταξις κατὰ συχνότητα (ἀπλὴ κατανομή, ὁμαδοποιημένη κατανομή, ἐφαρμογαί, διμεταβλητοὶ κατανομαί, ἀδροιστικαὶ κατανομαί).

10) Γραφικὴ ἀπεικόνισις κατανομῶν συχνότητων (ιστόγραμμα καὶ πολύγωνον συχνότητος, ἀδροιστικά διαγράμματα).

11) Παράμετροι κεντρικῆς τάσεως καὶ θέσεως (μέσος ἀριθμητικὸς, ἑτεροὶ μέσοι, διάμεσος, τεταρτημόρια, δεκατημόρια, τύπος ἢ σημείον μεγίστης συχνότητος).

12) Παράμετροι διασπορᾶς, ἀσυμμετρίας καὶ κυρτώσεως.

29. ΜΑΘΗΜΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ Ε' ἐξάμηνον.

β. Ῥομαι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

1) Ἡ ἐνημέρωσις τοῦ σπουδαστοῦ ἐπὶ τῶν στοιχείων τὰ ὅποια συνθέτουν τὴν ἐπαγγελματικὴν ἰδιότητα γενικῶς καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ.

2) Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ τῶν βασικῶν δεοντολογικῶν δεσμεύσεων καὶ ἀξιών τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ ἀπὸ πλευρᾶς νομικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἐναντι τῶν ἐξυπηρετουμένων ὑπ' αὐτῶν, τῆς Ὑπηρεσίας τῶν, τῶν συναδέλφων καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν, ὡς διαμορφοῦνται ἐκ τῶν ἐξελίξεων τοῦ ἐπαγγέλματος.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Ἡ Κοινωνικὴ Ἔργασία ὡς ἐπάγγελμα.

2) Ἡ θέσις τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἐπαγγέλματα.

3) Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ ἐν Ἑλλάδι.

4) Δεοντολογικοὶ κανόνες κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

α) Ὑποχρεώσεις ἐναντι τῶν ἐξυπηρετουμένων, τοῦ ἐργασιακοῦ ὁργανισμοῦ, τῶν συναδέλφων καὶ τῆς κοινότητος.

β) Εὐθύνη τοῦ Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ πρὸς τὸ ἐπάγγελμα.

γ) Δικαιώματα.

30. ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ — ΕΦΑΡΜΟΓΗ)

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ ΣΤ' ἐξάμηνον.

β. Ῥομαι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

Φροντιστήριο δύο (2).

Ἀσκήσις ἐκτὸς Σχολῆς τρεῖς (3).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ, ἀφ' ἑνὸς μὲν γνώσεων μεθόδολογίας τῆς Κοινωνικῆς Ἑρευνῆς πρὸς κατανόησιν τῆς χρησιμότητος ταύτης διὰ τὸν προγραμματισμὸν καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων προλήψεως ἢ θεραπείας κοινωνικῶν προβλημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμπειρίας συλλογῆς, ἐπεξεργασίας καὶ ἀξιολογήσεως στοιχείων κοινωνικῆς ἐρευνῆς μέτῳ σχετικῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἑρευναν.

α) Ἐννοία, σκοπὸς καὶ στόχοι τῆς ἐρευνῆς.

β) Ἡ ἔρευνα ὡς ἐπιστημονικὴ μεθοδολογία.

γ) Κοινωνικὴ ἔρευνα καὶ βασικά χαρακτηριστικά ταύτης.

δ) Μερφαὶ κοινωνικῆς ἐρευνῆς (Βασικὴ — Δράσεως).

ε) 'Η κοινωνική έρευνα εἰς τοὺς διαφόρους τομείς παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν (Πρόνοια, Ὑγεία, ἐκπαίδευσις κλπ.).

στ) Κοινωνική έρευνα καὶ Κοινωνική Ἐργασία.

ζ) 'Ο ρόλος τῶν Σχολῶν Κοινωνικῆς Ἐργασίας εἰς τὴν κοινωνικὴν έρευναν.

2) Εἶδη έρευνῶν ('Ανιχνευτικά, Ἱστορικά, Περιγραφικά, Πειραματικά).

3) 'Η διαδικασία τῆς έρεύνης.

α) Προσδιορισμὸς τοῦ προβλήματος.

β) Σχηματισμὸς τῶν ὑποθέσεων καὶ ὁρισμὸς ἐννοιῶν.

γ) Κατάρτισις σχεδίου έρεύνης.

δ) Συλλογὴ στοιχείων — πληροφοριῶν.

ε) Ἐπεξεργασία στοιχείων — πληροφοριῶν.

στ) Ἀξιολόγησις ἀποτελεσμάτων καὶ συμπεράσματα έρεύνης.

4) Πηγαὶ πληροφοριῶν.

α) 'Ο έρευνόμενος (ἄνθρωποι).

β) 'Η Ὑπηρεσία — 'Η Κοινότης (ἐκκλῆση).

5) Μέθοδοι συλλογῆς πληροφοριῶν — στοιχείων.

α) 'Η παρατήρησις.

β) Τὸ ἐρωτηματολόγιον.

6) Μέσα καὶ τρόποι ἐπικοινωνίας κατὰ τὴν έρευναν.

α) 'Η συνέντευξις, ἡ προσωπικὴ παρατήρησις, ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία κ.ά.

β) Χρησιμοποιοῦμεναι τεχνικά κατὰ τὴν ἐπικοινωνίαν.

γ) Πλεονεκτήματα — μειονεκτήματα χρησιμοποιοῦμένων μέσων καὶ τεχνικῶν ἐπικοινωνίας.

7) Πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ εἰς έρευναν δι' ἐρωτηματολογίου (SURVEY).

Σχεδιασμὸς έρεύνης.

β) Συλλογὴ στοιχείων.

γ) Ἐπεξεργασία στοιχείων.

δ) Ἀξιολόγησις καὶ παρουσιάσις ἀποτελεσμάτων έρεύνης.

31. ΜΑΘΗΜΑ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ ΣΤ' ἐξάμηνον.

β. Ὄραι: ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).

Φροντιστήριον μία (1).

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

'Η διέκρινσις τῶν γνώσεων τοῦ σπουδαστοῦ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν ρόλον, τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν δυναμικὴν τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ ἀπόκτησις εὐχρείας εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐπαγγελματικῶν, γενικῶς, τεχνικῶν καὶ ἐπιδεξιότητων κατὰ τὴν παροχὴν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς αὐτὴν.

Εἰδικώτερον στόχος: τοῦ μαθήματος:

1) 'Η διέκρινσις τῶν γνώσεων τοῦ σπουδαστοῦ προκειμένου νὰ κατανοῇ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται εἰς τὸν οἰκογενειακὸν χώρον ὑπὸ ἐσωγενῶν ἢ ἐξωγενῶν παραγόντων καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ διαταράσσουν τὴν λειτουργικότητα τῆς οἰκογενείας.

2) 'Η ἐπαύξησις τῶν ἱκανοτήτων τοῦ σπουδαστοῦ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν διάνοξιν τῶν οἰκογενειακῶν προβλημάτων ὡς καὶ τὴν ἐπιλογὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων παρεμβατικῶν μεθόδων καὶ τεχνικῶν τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ.

3) 'Η ἐπιβοήθησις τοῦ σπουδαστοῦ νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν εὐθύνην τῆς κοινότητος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ λειτουργίαν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν προστασίαν τῆς οἰκογενείας καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν σπουδαιότητα χρησιμοποίησεως τούτων διὰ τὴν πρόληψιν τῆς οἰκογενειακῆς ἀποδιοργανώσεως ἢ τῆς διαλύσεως τῆς οἰκογενείας.

δ) Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Οἰκογένεια ὡς κοινωνικὸς δεσμός.

α) Ρόλοι καὶ λειτουργίαι τῆς οἰκογενείας ἄλλοτε καὶ σήμερον.

β) Ἐπιδρώντες παράγοντες ἐπὶ τῆς λειτουργικότητος τῆς οἰκογενείας.

2) Τὸ δίκτυον τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων.

α) 'Η δυναμικὴ τῆς οἰκογενείας — Ρόλοι.

β) Ἐνότης, κανόνες, ἀξίαι.

γ) Τρόποι: καὶ ἐπίπεδα ἐπικοινωνίας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.

δ) 'Ο γάμος καὶ οἱ διάφοροι τύποι σχέσεων οἱ ὁποῖοι τὸν χαρακτήριζον.

3) Κατηγορίαι προβλημάτων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν χώρον.

α) Προβλήματα λόγω διαταραχῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων μεταξὺ συζύγων καὶ μεταξὺ γονέων καὶ παιδιῶν.

β) Προβλήματα ἐκ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἀναπηρίας.

γ) Προβλήματα λόγω ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

4) Διάφοροι μορφαὶ παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν — 'Ο ρόλος τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας.

α) Κοινωνικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς οἰκογενειακῆς ἐνότητος.

Συμβουλευτικὴ βοήθεια εἰς γονεῖς καὶ παιδιὰ εἰς ἀτομικὴν ἢ ὁμαδικὴν βάση.

Θεραπευτικαὶ ὁμάδες γονέων ἢ παιδιῶν.

Προγράμματα ἐπιμορφώσεως γονέων.

'Ἄλλα μέτρα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς (ἐκτακτὰ βοηθήματα, χρησιμοποιοῦνται νηπιακῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν, κέντρων νεότητος κ.ο.κ.).

β) Φορεῖς παροχῆς τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν: Κέντρα ἐκπαιδεύσεως οἰκογενειῶν, Ἀστικά Κέντρα, Ἱατροπαιδαγωγικαὶ Σταθμοὶ τῆς κρατικῆς καὶ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

γ) Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι διὰ παιδιὰ ἐκτὸς τοῦ φυσικοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος.

Ἀνάδοχοι οἰκογένειαι — Υἱοθεσία — Εἰσαγωγή εἰς Ἱδρυμα.

δ) 'Ο ρόλος τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ εἰς τὴν ὑποκατάστατον φροντίδα.

Ἀξιολόγησις τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ εἰδους ὑποκαταστάτου φροντῆδος.

Ἐξεύσεις καὶ ἐπιλογὴ ἀνσθῶν καὶ θετῶν γονέων — χρησιμοποιοῦμεναι μέθοδοι κοινωνικῆς ἐργασίας.

Προστασιαὶ παιδιοῦ καὶ οἰκογενείας διὰ τὴν τοποθέτησιν. Ἐργασία μετὰ τὴν ἄγανη μητέρα.

Προϋποθέσεις διὰ τὴν καταλληλότητα τοῦ ἰδρύματος ὡς μέτρου ὑποκαταστάτου φροντῆδος.

ε) Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι προστασίας παιδιῶν μετὰ ἀντικοινωνικὴν συμπεριφορὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ χώρου — Ρόλος τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ.

5) Κοινωνικὴ ἐργασία μετὰ τὴν οἰκογένειαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν προβλημάτων γερωντικῆς ηλικίας.

6) Νέαι ἐξελίξεις εἰς τὸν χώρον παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν.

32. ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

α. Διδάσκεται κατὰ τὸ ΣΤ' ἐξάμηνον.

β. Ὄραι: ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:

Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1)

Φροντιστήριον μία (1)

γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:

'Η ἐπιβοήθησις τοῦ σπουδαστοῦ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς εἰδικὰς γνώσεις, τεχνικὰς καὶ ἐπιδεξιότητας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι προκειμένου νὰ ἀκλήσῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον του εἰς τὰ παικίλια Ἱδρυματικὰ πλαίσια.

δ. Βασικαὶ ἐνότητες:

1) Θεωρητικαὶ τοποθετήσεις διὰ τὴν Ἱδρυματικὴν φροντίδα.

2) Χαρακτηριστικὰ τῆς Ἱδρυματικῆς ζωῆς.

3) Σκοποὶ τοῦ Ἱδρύματος.

4) Κατηγορία: ιδρυμάτων και ή σημασία του ιδρύματος δια: τας διαφόρους κατηγορίας ατόμων τα οποία εξυπηρετούνται από αυτά.

- α) Ίδρύματα δια παιδιά.
- β) Ίδρύματα δια υπερήλικας.
- γ) Νοσηλευτικά Ίδρύματα (Γενικά — Ειδικά).
- δ) Ίδρύματα Αποκαταστάσεως Αναπήρων.
- ε) Αναμορφωτικά — Σωφρονιστικά Καταστήματα Ανηλίκων — Φυλακεί.
- 5) Η σημασία της Μικτής Ομάδος εις τὸ Ίδρυμα.
- 6) Εφαρμογή των μεθόδων Κοιν. Εργασίας εις τὰ Ίδρυματικά πλαίσια.
- 7) Ο ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού.
- α) Είς τὴν προσαρμογὴν τοῦ εξυπηρετουμένου εις τὸ Ίδρυμα.
- β) Είς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀπὸ τὰ ἀρνητικά συναισθήματα λόγω τῆς εἰσαγωγῆς του εις τὸ Ίδρυμα.
- γ) Κατὰ τὴν ἐπανάσταξίν του εις τὸ κοινωνικὸν πλαίσιον.
- 8) Ο Κοινωνικὸς Λειτουργὸς ὡς μέλος τῆς διεπαγγελματικῆς ομάδος.
- 9) Συνεργασία καὶ τρόποι ἐπικοινωνίας μετὰ τὸ λοιπὸν προσωπικόν.

33. ΜΑΘΗΜΑ

ΕΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ (ΑΓΓΛΙΚΗ ἢ ΓΑΛΛΙΚΗ)

- α) Διδάσκεται κατὰ τὰ Α', Β', Γ' καὶ Δ' ἐξάμηνα.
- β. Ὅραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας:
- Α' καὶ Β' ἐξάμηνα.
- 1) Θεωρητικὴ διδασκαλία δύο (2).
- 2) Φροντιστήριον μία (1).
- Γ' καὶ Δ' ἐξάμηνα:
- 1) Θεωρητικὴ διδασκαλία μία (1).
- 2) Φροντιστήριον μία (1).
- γ. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος:
- Ἡ ἐκμάθησις ξένης γλώσσης ὡς καὶ ἐιδικῶν τεχνικῶν ὅρων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ πληρυστέραν, κατὰ τὸ δυνατόν, κατανόησιν τοῦ περιεχομένου τῆς σχετικῆς μετὰ τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν του ξένης βιβλιογραφίας.
- δ. Βασικαὶ ἐνότητες:
- 1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν κατανόησιν, ὁμιλίαν, ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν τῆς ξένης γλώσσης πρὸς τὸν σκοπὸν κατανόησεως τῆς βασικῆς δομῆς τῆς.
- Συστηματικαὶ φωνητικαὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ὀρθὴν προφορὰν ὁδῶν, λέξεων καὶ φράσεων. Ἀσκήσεις εἰς τὴν σύνθεσιν ὁπλῶν φράσεων κατ' ἀποτάσεις καὶ σχηματισμὸν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων.

2) Ἄρθρον, ἐνικὸς καὶ πληθυντικὸς ὀυσιαστικῶν. Χρήσις ἐπιθέτων, κτητικῶν καὶ γενικῆς. Προθέσεις, ἐπιρρήματα. Βοηθητικὰ καὶ εὐχρηστώτερα ρήματα. Συνεχῆς καὶ ἀπλὸς ἔνεστώς. Προστατικὴ, ἀπαρēmατα. Ἀριθμοί, χρόνος, Λεξιλόγιον ἐκ τοῦ διδασκόμενου βιβλίου. Γραπτὰ ἀσκήσεις διὰ ἀφομοίωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῶν διδασκόμενων. Παρακολούθησις ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ἐργαστήριον γλώσσης.

3) Συστηματικώτερα διδασκαλία Γραμματικῆς καὶ Συντακτικοῦ. Σύγκρισις τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῆς Ἑλληνικῆς, κατὰ τὸ δυνατόν. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἰδιαζούσης συντάξεως τῆς ξένης γλώσσης.

4) Κύρια καὶ δευτερεύουσαι προτάσεις, ἐρωτήσεις καὶ ἀρνήσεις. Ἀπλὸς καὶ συνεχῆς Ἀόριστος ὁμαλῶν καὶ ἀνωμαλῶν ρημάτων. Μέλλων καὶ μελλοντικαὶ ἐκφράσεις. Εἰδικὰ ρήματα. Ἀριθμητῖμα καὶ μὴ ὀυσιαστικά. Ἐρωτήσεις πληροφοριῶν. Σύγκρισις.

5) Παρακείμενος, Ὑπερσυντέλικος ρημάτων, ἀνώμαλοι τύποι γραμματικῆς. Ρήματα εἰς ὅλην τὴν ἐνεργητικὴν φωνήν. Τὰ ἄρθρα καὶ παραλήψεις αὐτῶν. Ἀκλήτοι λέξεις, χρήσις ἰδιωματικῶν φράσεων, εἰδικὰ ρήματα, ἰδιαζόμενα φαινόμενα τῆς γλώσσης.

6) Παθητικὴ φωνή. Ἀρνητικαὶ καὶ ἐρωτηματικαὶ προτάσεις.

Μετατροπὴ ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν καὶ ἀντιστρόφως. Κύρια καὶ δευτερεύουσαι προτάσεις. Κῶδὺς καὶ πλάγιος λόγος. Ὑποθετικοὶ λόγοι εἰς γενικὰς γραμμάς. Περαιτέρω χρήσις βοηθητικῶν ρημάτων, ἀπαρēmατων, μετοχῶν. Διακρίσεις μεταξὺ λέξεων καὶ ρημάτων. Ἰδιωματισμοί.

7) Τεχνικὴ ὁρολογία (Ἐπιλογή καὶ ἐπεξεργασία κειμένων ἀπὸ κατάλληλα βιβλία — Λεξιλόγιον — Εἰδικὴ ὁρολογία).

(Συνεχῆς χρησιμοποίησις ποικίλων ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων, μέσων καὶ «τεχνικῶν» διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐμπέδωσιν τῶν γνώσεων).

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ σπουδαστικοῦ ἔτους 1978—79.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοὺς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς πού πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σὲ προσωρινὰ διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ...	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπησης ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσην, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67» Δραχ. | 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967» » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, πού πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπραξέως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στέλνει στὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατόν νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνύλογο συνάλλαγμα μετὰ ἐπιταγῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μετὰ τὴν 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιος διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μετὰ ἐπιταγῆς, μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ